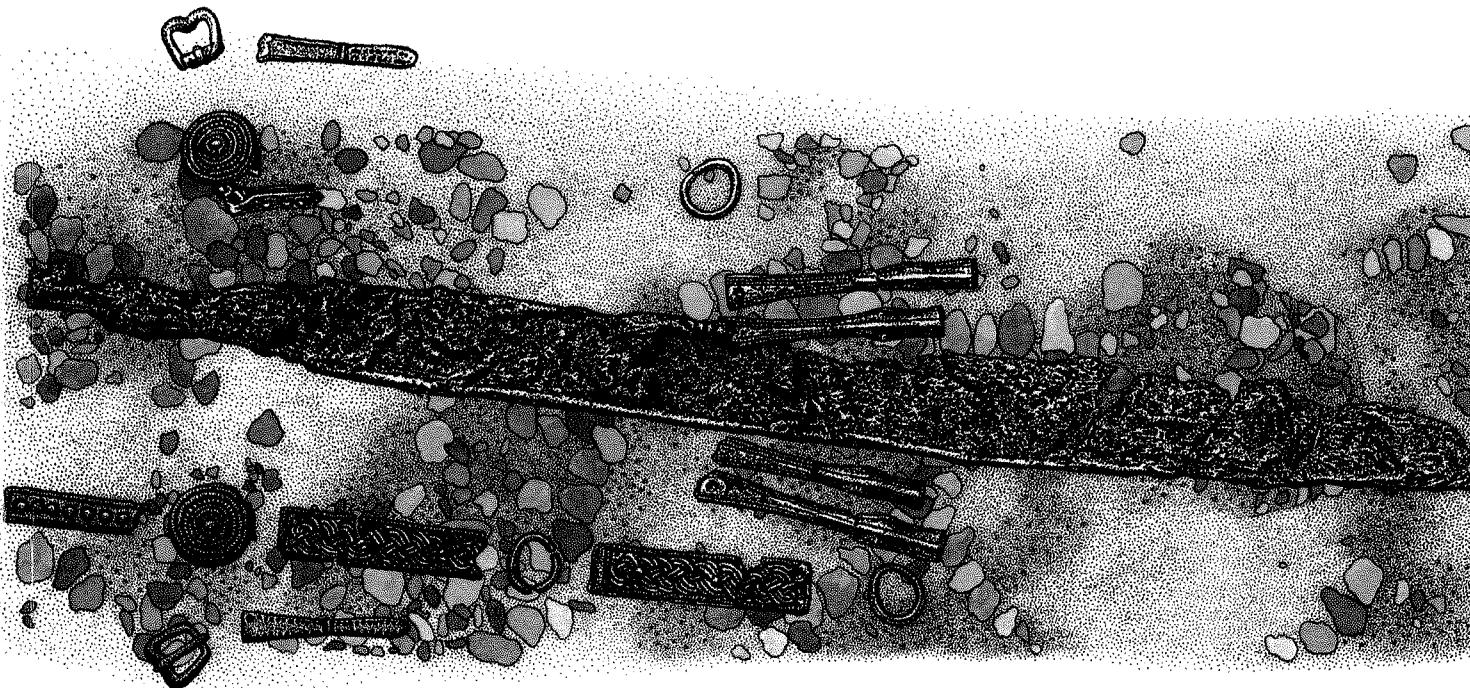

ARCHAEOLOGIA LITUANA

3

VILNIUS
2002

ISSN 1392–6748

VILNIAUS UNIVERSITETAS
ARCHEOLOGIJOS KATEDRA

VILNIUS UNIVERSITY
DEPARTMENT OF ARCHAEOLOGY

**ARCHAEOLOGIA
LITUANA**

3

Vilniaus universiteto leidykla
Vilnius University Publishing House
2002

Turinys – Contents – Inhalt

Leidžia Vilniaus universiteto
Istorijos fakulteto Archeologijos katedra

Redaktorių kolegija Editorial Board

Vyriausiasis redaktorius (Editor-in-Chief)

Prof. habil. dr. Mykolas Michelbertas – Vilniaus universitetas (Istorija 05H)
Vilnius University (History 05H)

Vyriausiojo redaktoriaus pavaduotojas (Deputy Editor-in-Chief)

Doc. dr. Aleksiejus Luchtas – Vilniaus universitetas (Istorija 05H)
Vilnius University (History 05H)

Atsakingoji sekretorė (Executive Secretary)

Violeta Vasiliauskienė – Vilniaus universitetas (Istorija 05H)
Vilnius University (History 05 H)

Nariai (Editors):

Prof. habil. dr. Wojciech Nowakowski – Varšuvos universitetas, Lenkija
(Istorija 05H)
Warsaw University, Poland
(History 05H)

Habil. dr. Adolfas Tautavičius – Pilių tyrimo centras (Istorija 05H)
Castle Research Center (History 05H)

Doc. dr. Albinas Kuncevičius – Vilniaus universitetas (Istorija 05H)
Vilnius University (History 05H)

Dr. Jonas Stankus – Lietuvos istorijos institutas (Istorija 05H)
Institute of Lithuanian History (History 05H)

Dr. Indrė Antanaitis-Jacobs – Vilniaus universitetas (Istorija 05H)
Vilnius University (History 05H)

Redakcijos adresas (Address):

Vilniaus universiteto Archeologijos katedra
(Department of Archaeology Vilnius University)
Universiteto g. 7, LT-2734 Vilnius, Lithuania
Tel. (Phone): 68 72 84; 68 72 85
Faksas (Fax) 68 72 82

Straipsniai

Giedrė Grinevičiūtė. Gribašos 4-oji akmens amžiaus gyvenvietė 5
The Site Gribasa 4. Summary 32

Mykolas Michelbertas. Gintarų kapinynas 34
Das Gräberfeld in Gintarai. Zusammenfassung ... 73

Elyra Pečeliūnaitė-Bazienė. Audinių liekanos iš Gintarų kapinyno 75
The Textiles from Gintarai Cemetery. Summary ... 78

Arūnas Barkus. Odontologinės ir kraniologinės medžiagos iš Gintarų kapinyno tyrimo duomenys 79
The Craniological and Odontological Data from the Gintarai Cemetery. Summary 80

Audronė Bluijienė, Donatas Butkus. VII a. pirmosios pusės karys iš Lazdininkų (Kalnalaukio) 81
A Warrior of the First Half of the Seventh Century from the Lazdininkai (Kalnalaukis) Cemetery.
Summary 98

Rūta Beganskaitė, Sandra Satkūnaitė. VII a. pirmosios pusės kario kapo įkapių iš Lazdininkų (Kalnalaukio) kapinyno konservavimas 100
The Conservation of the artefacts from the Warrior Grave of the First Half of the VIIth Century from the Lazdininkai (Kalnalaukis) Cemetery. Summary .. 103

Vytautas Kazakevičius. Letigalis sidabru inkrustuota įmova iš Vilkijos 104
Spearhead from Vilkija with Silver-Inlaid Socket. Summary 121

Laurynas Kurila. Socialinių santykų atspindžiai Rytų Lietuvos pilkapių degintinių kapų medžiagoje 122
Reflections upon the Social Relations that Might be Inferred from the Cremation Graves of the Burial Mounds of East Lithuania. Summary 136

Andra Simniškytė. Juodonių piliakalnio gyvenvietė. Chronologiniai ir struktūriniai pokyčiai 137
The Juodoniai Hillfort Settlement: Chronological and Structural Changes. Summary 155

Diskusija, polemika

Aleksiejus Luchtas, Gintautas Vėlius. Valstybės gimimas ir mirusiųjų deginimo paproty (Mirusiųjų deginimo tradicijos rytų Lietuvoje problematika dr. G. Zabielaus straipsnyje „Laidose na pagoniškoje Lietuvoje“) 157

Recenzijos, apžvalgos

Adolfas Tautavičius. Monetos XIV–XVIII a. kapuose 162

Mokslinio gyvenimo kronika

Violeta Vasiliauskienė. Archeologijos katedros mokslinės veiklos apžvalga (2000–2001 metai) 166

Gribašos 4-oji akmens amžiaus gyvenvietė

Giedrė Grinevičiūtė

IVADAS

Gribašos 4-oji gyvenvietė – tai viena iš daugelio akmens ir žalvario amžiaus paminklų, aptiktų prie buvusio Dubos ežero. Šių apylinkių archeologinius paminklus žymėti ir radinius rinkti XIX a. pabaigoje pradėjo Vandalinas Šukevičius (Szukiewicz, 1901, p. 13–15). Šeštajame dešimtmetyje jo pradėtą darbą tęsė prof. Konstantinas Jablonskis. Didžiausias indėlis į Dubos apylinkių archeologinių paminklų tyrinėjimus priklauso habil. dr. Rimutai Rimantienei. Pastaruoju metu akmens amžiaus gyvenvietes prie buvusio ežero tyrinėja Tomas Ostrauskas, Egidijus Šatavičius, Gytis Piličiauskas.

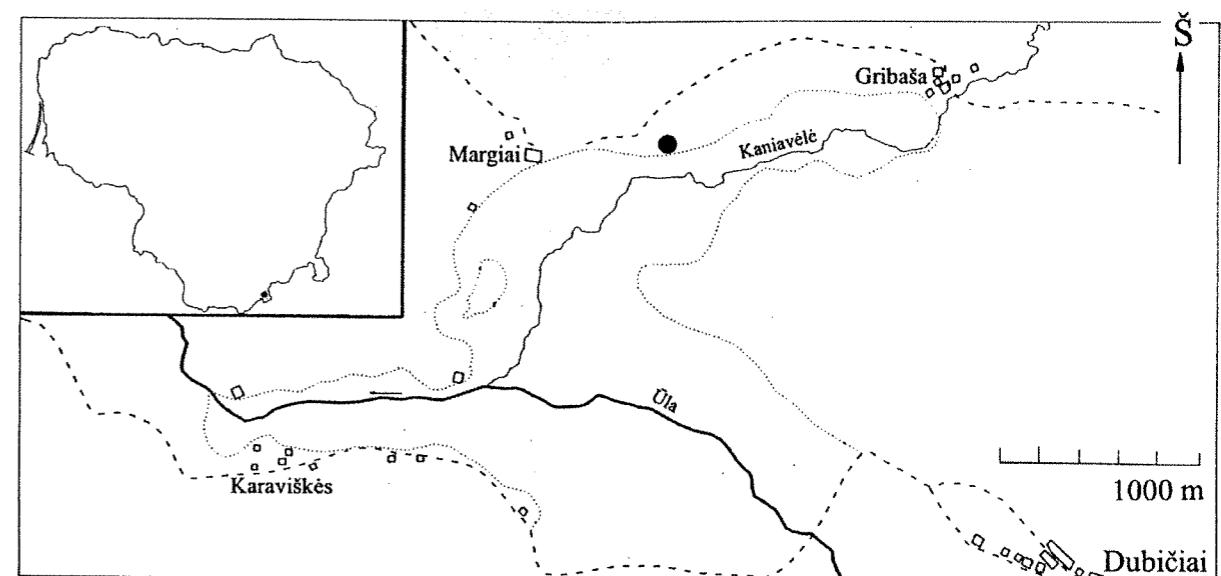
Gribašos 4-oji gyvenvietė yra buvusio ežero šiaurinėje pakrantėje, ant terasos, apie 500 m į R nuo Margių kaimo (1 pav.). Gyvenvietė buvo atrasta 1998 m. archeologinių žvalgymų metu (Ostrauskas, 2000, p. 53–58) ir pavadinta remiantis Lietuvos archeologijos atlaso I tomo duomenimis (LAA, t. I, p. 38). Atrodo, jí buvo žinoma ir V. Šukevičiui.

1999 m. Gribašos 4-oji gyvenvietė tyrinėta T. Ostrausko vadovaujamos Lietuvos istorijos instituto ekspedicijos. Darbai vykdyti pagal programą „Žmogaus ir gamtos sandykiai nuo seniausių laikų iki Kristaus (X–I tūkst. pr. Kr.) Lietuvoje“ (Grinevičiūtė, Ostrauskas, 2000, p. 26–28). Gyvenvietės teritorija buvo išžvalgyta 21-u 0,25 m² plotio šurfu bei ištirtas 64 m² plotas. 2000 m. tyrinėjimai pratęsti (Grinevičiūtė, 2001). Per du sezonus buvo ištirtas bendras 169,25 m² plotas, aptikta įvairių laikotarių akmens amžiaus stovyklaviečių liekanų nuo vėlyvo paleolito iki vėlyvojo neolito.

Šio straipsnio tikslas – paskelbti Gribašos 4-osios akmens amžiaus gyvenvietės tyrinėjimų medžiagą. Itin įdomūs ankstyvojo bei vėlyvojo neolito radiniai turėtų patraukti archeologų dėmesį bei duoti peno naujoms diskusijoms.

STRATIGRAFIJA

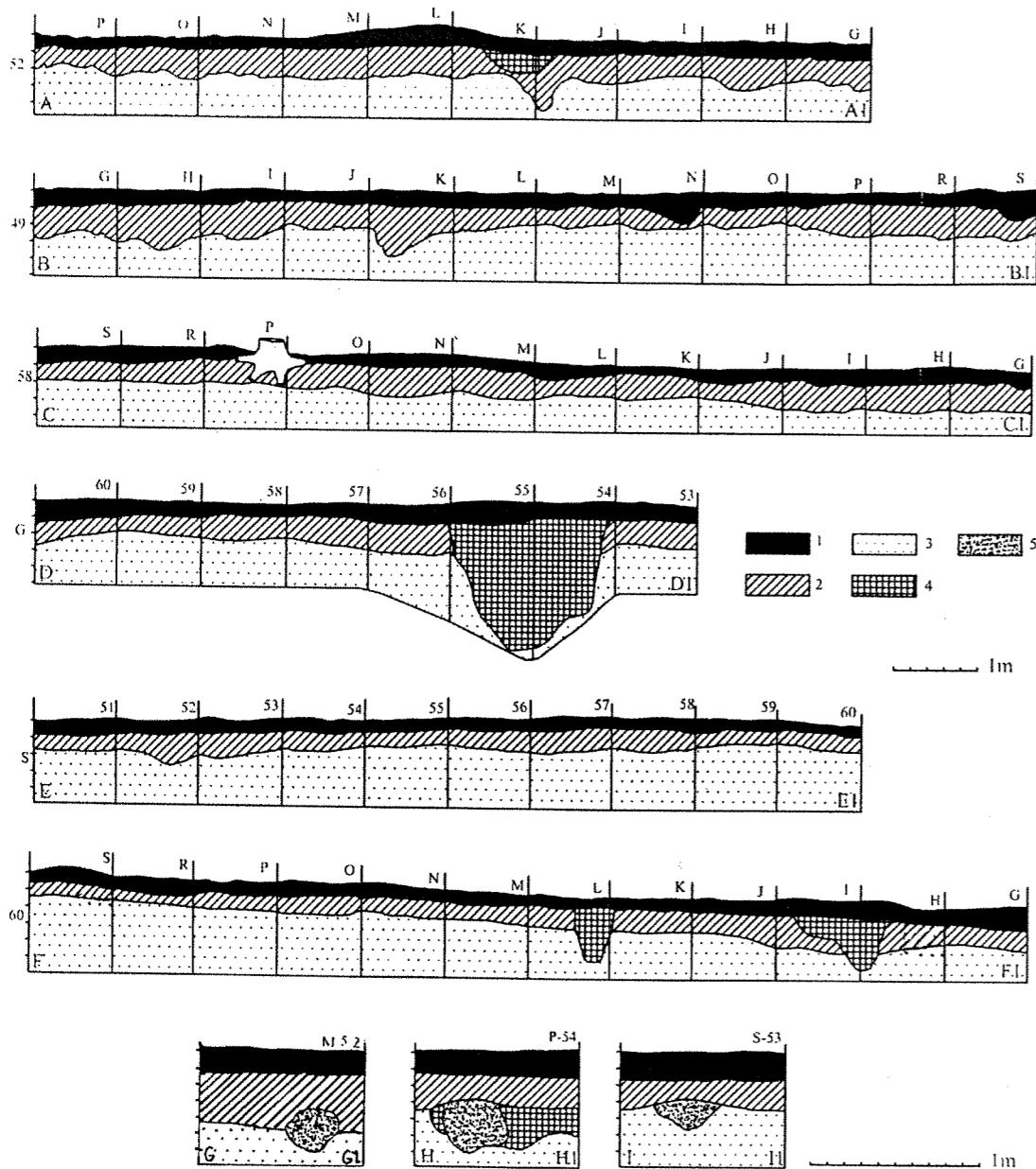
Gyvenvietės teritorijoje auga senas pušynas. Tirto ploto paviršiu dengė samanomis apžėlės 10–36 cm storio

1 pav. Gribašos 4-osios gyvenvietės situacija. Taškučių linija pažymėta apytikslis buvusio Dubos ežero krantas

Fig. 1. The location of the site Gribas 4.

The line of dots marks the approximate location of the northern bank of the former Lake Duba

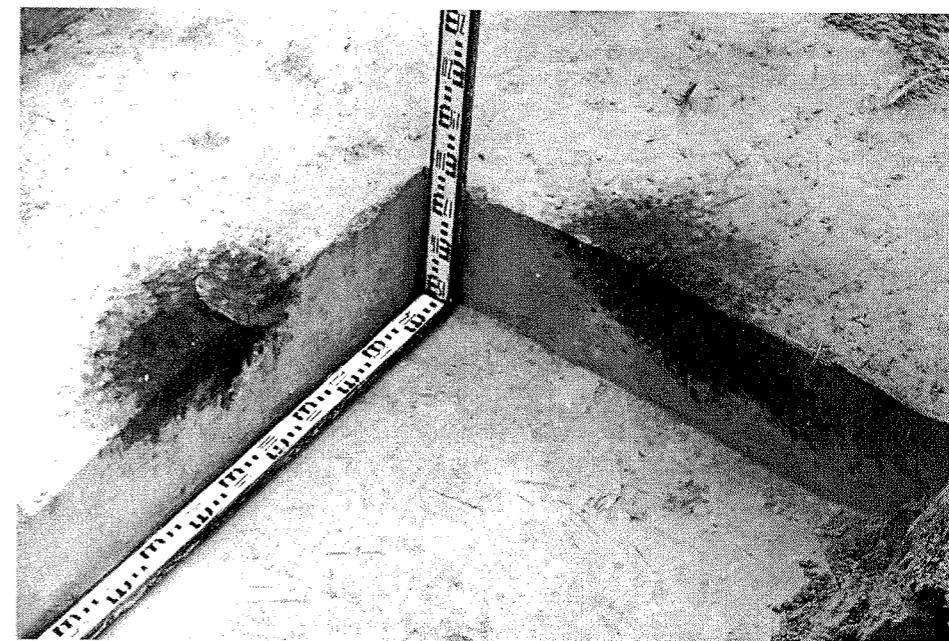
2 pav. Perkasų ir židinių pjūviai. 1. Tamsiai pilkas miškožemis. 2. Gelsvas smėlis – kultūrinis sluoksnis. 3. Balsvas smėlis – ižemis. 4. Pilkas smėlis. 5. Juosvas anglinas smėlis (kompiuterinis atlikimas G. Piličiausko)

Fig. 2. The sediment profile and cross sections of hearths: 1 – dark grey soil, 2 – yellowish sand – the cultural layer, 3 – white sand – sterile soil, 4 – grey sand, 5 – blackish sand with charcoal

tamsiai pilkas miškožemis (2 pav.). Storiausias jis buvo arčiausiai buvusio ežero kranto, o tolstant nuo jo plo- nėjo. Po miškožemiu slūgsojo 10–40 cm storio gelsvas smėlis – kultūrinis sluoksnis. Jis taip pat pamažu plo- nėjo tolstant nuo terasos bei ŠR kryptimi. Kaip parodė žvalgomieji šurfai, kultūrinis sluoksnis jau už 10–15 m į ŠR buvo visai pranikęs, greičiausiai nupustytas. Gels- vo smėlio paviršiuje neretai išryškėdavo pilko smėlio, kartais su anglukais ar suanglėjusio medžio dalimis, dėmės. Jos būdavo netaisyklingų formų, įvairaus dy-

džio bei gylio, kelios nusitęsusios iki 130–160 cm gylio. Radinių kiekiui ir pobūdžiu dėmės neįsiskirdavo. Jas reikėtų laikyti skruzdėlynų, sudegusių medžių ar išvar- tų liekanomis. Ižemis – balsvas smėlis – paprastai bū- davo pasiekiamas 45–60 cm gylyje. Radiniai buvo pa- plitę miškožemyje (daugiausia jo apačioje), kultūrinia- me sluoksnyje (tankiausiai – viršutinėje ir vidurinėje dalyse).

Tyrinėtame plote aptiki 3 židiniai. Židinys nr. 1 (2; 4 pav.) išryškėjo 33–35 cm gylyje, apatinėje kultūrinio

3 pav. Židiniai nr. 2 ir nr. 3 (fotografuota G. Piličiausko)

Fig. 3. Hearths no. 2 and no. 3

sluoksnio dalyje. Jis buvo 37 cm skersmens, 30 cm sto- rio, juosvo smėlio su angliukų žymėmis. Deja, pastarieji buvo labai smulkūs, sunykę ir surinkti jų nebuvvo galima. Židinyje rasta daug įvairaus dydžio granito nuoskalų, skaldytų akmenų. Kiti radiniai – titnago nuoska- los ir rėžtukas (13:1 pav.) – perdege. Židinai nr. 2 ir nr. 3 buvo ŠV tarto ploto dalyje, gretimuose kvadratuose (3 pav.). Objektai išryškėjo kultūrinio sluoksnio apačioje, 30–32 cm gylyje. Židinių skersmuo – 40 ir 42 cm. Jie buvo 30 ir 16 cm storio, nusitęsę ižemyje. Viename jų (nr. 3) aptiki 2 perdege 16x10x5 ir 12x9x7 cm sker- smens akmenys. Kitas židinys (nr. 2) buvo be akmenų, šiek tiek išsklaidytas jų peraugusios ir vėliau sudegusios šak- nes. Deja, radinių, galinčių byloti apie židinių amžių, juo- se neaptikta. Pasitaikė tikrai keliolika perdegusių titnago nuoskalų. Židiniuose surinktos anglys perduotos radio- karboniniam datavimui į Kijovo laboratoriją.

RADINIAI

Tyrinėjimų metu Gribas 4-ojoje gyvenvietėje surinkti 14 589 titnaginiai radiniai (1–3 lentelės). Titnagų tankis tyrinėtame plote didelis – neretai 1 m² jų pasitaikyavo daugiau kaip 300 (4 pav.). Buvo naudojamas vietinis pil- kas, juodas titnagas. Taip pat surinktos 1849 keramikos šukės. Jų tankis kvadratuose nedidelis (19 pav.). Tipolo-

giškai, planigrafiškai, stratigrafiškai išanalizavus turi- mą medžiagą, Gribas 4-osios gyvenvietės radiniai bu- vo suskirstyti į 4 kompleksus: vėlyvojo paleolito, vėlyvo- jo mezolito, ankstyvojo bei vėlyvojo neolito. Pavieniai ra- diniai priskirti vidurinajam neolitui. Deja, nemažos dalies radinių priskirti konkretesniams laikotarpiui nepavyko.

VĖLYVASIS PALEOLITAS

Vėlyvajam paleolitui būtų galima priskirti 65 radinius. Dauguma jų – skeltės nuo dvigalių skaldytinių. Dalis skelčių, jų dalii galėjo priklausyti ir kitiems laikotar- piams. Be to, surasti 2 „svidriniai“ antgaliai, iš kurių vienas buvo perdarytas į rėžtuką (7:1–2 pav.). Vėlyva- jam paleolitui priskirtas ir nuo dvigalio skaldytinio nu- skeltas nuskėlimais į priešingas puses suformuotas vi- durinis rėžtukas (7:3 pav.). Be to, rasti 6 dvigaliai skal- dytiniai (7:4–5 pav.). Vėlyvajam paleolitui priskirti ra- diniai buvo pasklidę po visą tirtą plotą, tačiau didesnė jų koncentracija pastebima arčiau ežero kranto. Stratigrafiškai didžioji dalis radinių rasti kultūrinio sluoksnio viduryje, 10 proc. – apatinėje dalyje.

VĖLYVASIS MEZOLITAS

Vėlyvajam mezolitui (VM) priskirtų radinių Gribas 4-ojoje gyvenvietėje gausiausia. Šio laikotarpio medžiaga

1 lentelė. Bendra titnago radinių statistika

Tab. 1. General statistics of finds. The left column notes the type of artefact (flakes, cores, blades, retouched artefacts) and their total; the middle column notes the quantity of each

Radinio tipas	Kiekis	%
Nuoskalos	12 345	84,6
Skaldytiniai	137	0,94
Skeltes	1591	10,9
Antrinio apdirbimo	516	3,53
Iš viso	14 589	100

2 lentelė. Bendra skaldytinių statistika

Tab. 2. General statistics of cores

Skaldytinių tipai	Kiekis			%			
	skeltes	sklet. ir nuos.	nuoskalons	skeltes	sklet. ir nuos.	nuoskalons	skeltes
Vienagaliai kūginiai	5	1	7	71	14		5
Vienagaliai su rankenėle	11	1	2	14	79	7,1	14
Vienagaliai, tiksliau nenustatyti	4	6	12	26	15	23	46
Dvigaliai	3	2		6	50	33	4,3
Pakeistos orientacijos	1	9	7	22	4,5	41	32
Apskaldytos nuoskalos				27			19
Neapibrėžiamos skaldytinių dalys				35			25
Iš viso			140				100

koncentravosi Š, ŠR, PR tyrinėto ploto dalyje. Galima teigti, kad vėlyvojo mezolito kompleksas Gribašos 4-ojoje gyvenvietėje iš esmės „grynas“: plote, kuriame buvo paplitę VM radiniai, nepasitaikė ankstyvojo neolito keramikos (komپاكتیکس labai smulkiai šukiai židinukas ir 1 ornamentuota šukė aptikta pačiame VM radinių paplitimo pakraštyje). Su VM radiniais aptikta tikrai vėlyvojo neolito keramikos, titnago dirbinių, keletas vidurinajam neolitui būdingų puodų fragmentų bei paleolitui skirtinių radinių.

Vėlyvojo mezolito radiniai slūgsojo daugiausia kultūrinio sluoksnio viršutinėje bei vidurinėje dalyse. Didesnė dalis – apie 65 proc. dirbinių, buvo pagaminti iš skelčių. Išmatavus taisyklingų skelčių plotį paaikėjė, kad dažniausiai jos buvo skeliamos 10 mm, kiek rečiau – 8 ir 12–13 mm pločio (4 lentelė). Panašūs rezultatai gauti ir Karaviškių 6 gyvenvietės vėlyvojo mezolito–anksstyvojo neolito komplekse (Piličiauskas, 2001).

Skaldytinių pasitaikė įvairių (2 lentelė). Didelė jų dalis sunaudoti: apskaldyti iš visų pusų, nuskeliant nuoskalas ar trumpas netaisyklingas skeltes. Rasta gražių taisyk-

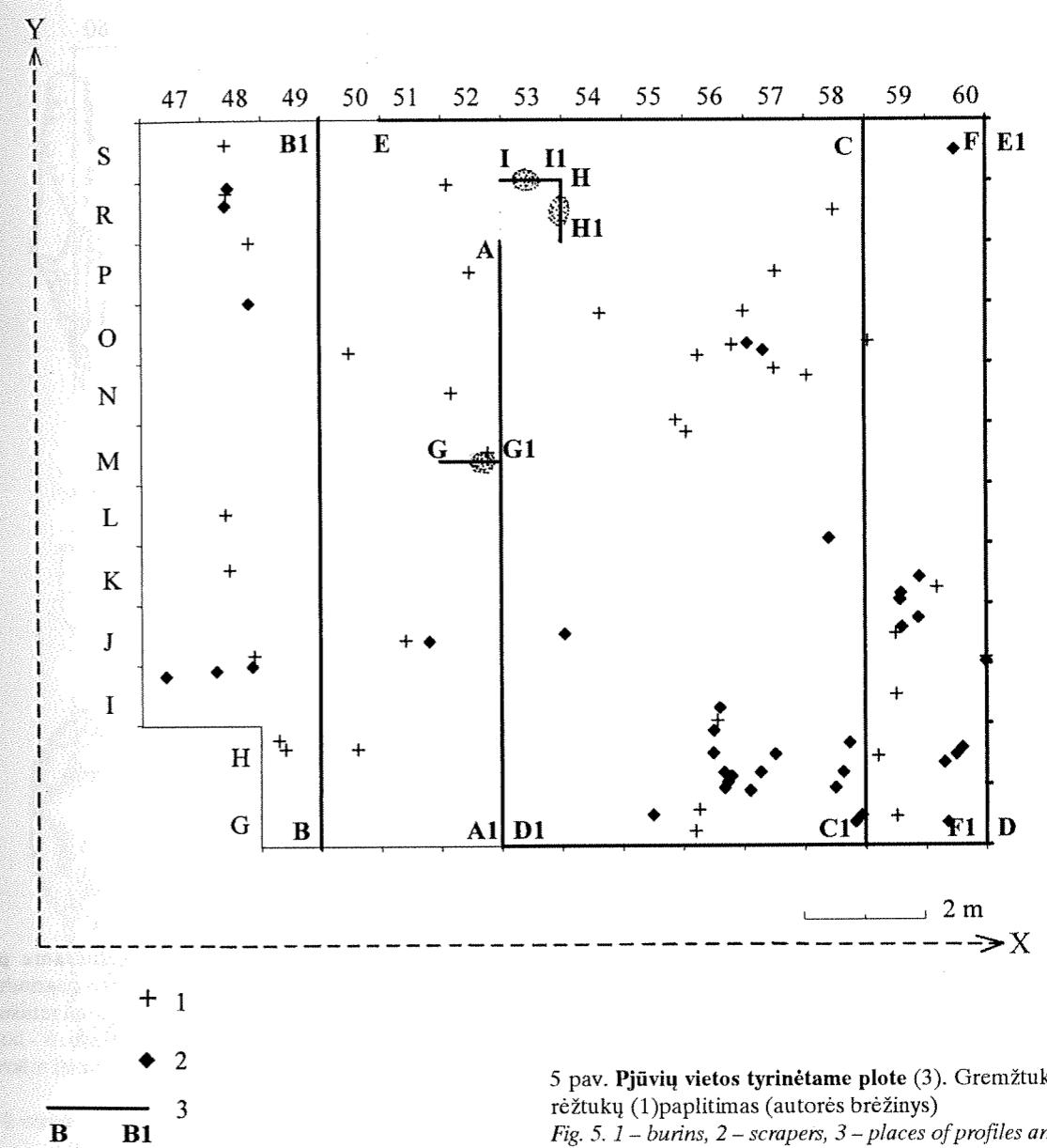
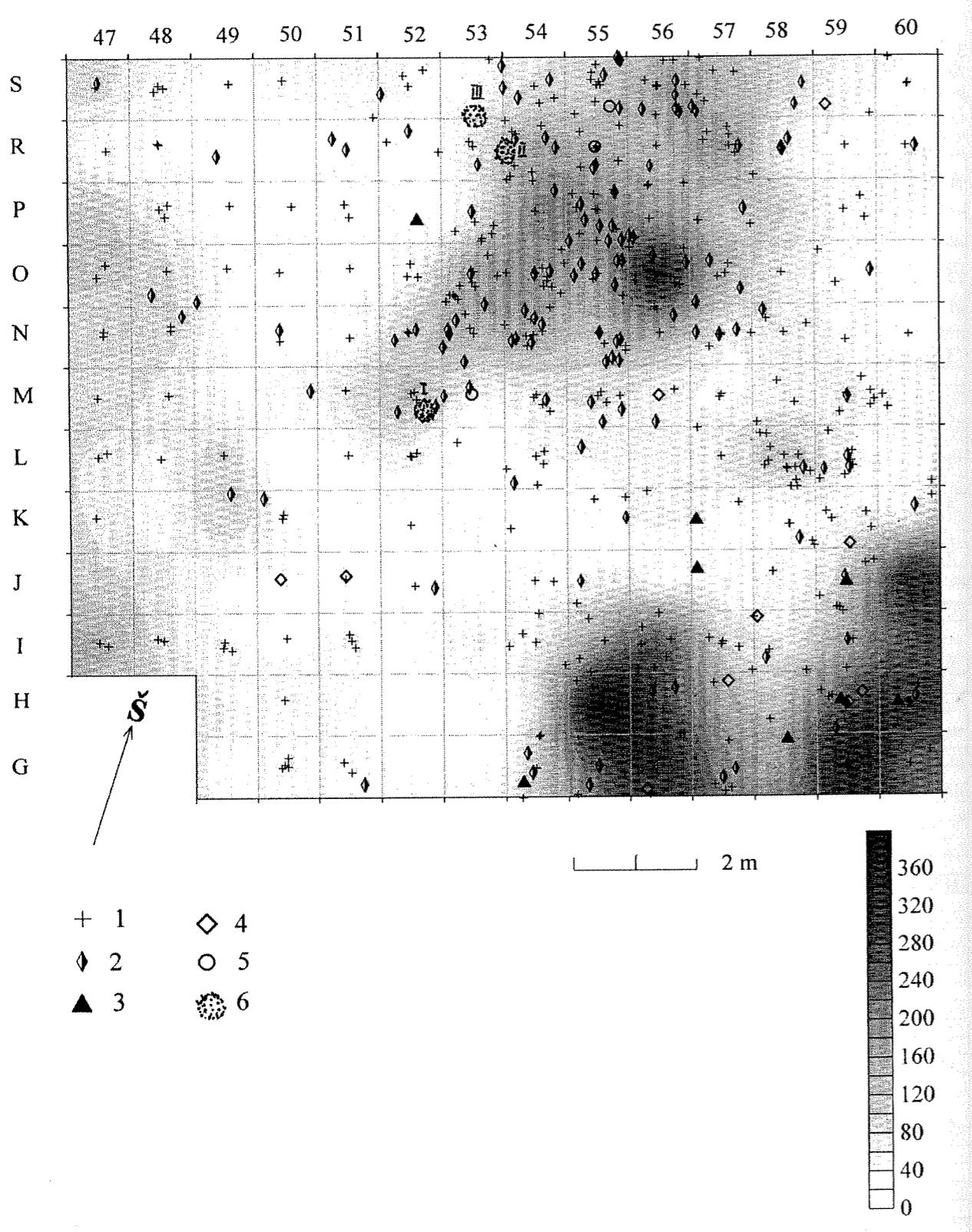
lingų vienagalių skaldytinių „su rankenėle“ (8:1–4 pav.). Kai kurie jų visai sunaudoti. Aptikta keletas skaldytinių „su rankenėle“ ruošinių: padarytos aikšteliės, pradėtas formuoti skaldymo frontas, tačiau pats skaldytinis toliau nenaudotas (8:5 pav.). Rasti 7 vienagaliai kūginiai skaldytiniai buvo sunaudoti (9:1–2 pav.), kai kurie jų anksčiau buvę su „rankenėlėmis“. Rasta ir skaldytinių taisymo liekanų – nuskeltų aikštelių (9:3 pav.). Kiek labiau išsiskyrė keletas skaldytinių. Jie buvo plokšti, iš abiejų pusų naudoti nuskelti nuoskaloms (10:1–3 pav.). Gali būti, kad jie priklauso ir vėlyvesniams, galbūt vėlyvojo neolito laikotarpiui. Nors nemaža dalis skaldytinių buvo gana stipriai sunaudoti, galima teigti, kad titnago žalia va nebuvo labai tauojama. Aptikta nemažai vos apskaldytų žaliavos gabalų, nesunaudotų skaldytinių. Pačioje gyvenvietėje titnago žaliavos nėra, tačiau jos gausu netoli ese esančiose Rudnios apylinkėse.

Gausiausia dirbinių grupė – mikrolitai. Bent 72 iš jų galima priskirti VM. Su gamybos atliekomis – mikrorėžtukais ir skelčių dalijimo atliekomis – jie sudarė 30,9 proc. visų antrinio apdirbimo radinių. Rasti 32 lancetai ir jų dalys. Lancetai keleto tipų (3 lentelė). Gausiausia jų grupė (10) – lancetai nulaužtu pagrindu, apatiniai skeltes gale mikrorėžtukine išskala suformuotu smaigaliu (11:3–6, 9–12 pav.). 7 rasti lancetai buvo išstrižai retušuotu pagrindu (11:19–21, 26 pav.). Dar vienas tipas – lancetai retušuojant išskirtą įkote (11:22–25 pav.). Jų smaigalių mikrorėžtukine išskala suformuotas skeltes viršutinėje dalyje. Mezolitui priskirtini ir keli nebaigtai daryti, sulūžę gaminant ir „nevykę“ lancetai (11:15–16 pav.). Ištirtame plote rasta 14 trikampių mikrolitų (11:27–40 pav.). 9 iš jų buvo siauri ir ilgi. Išskiria vienas labai mažas – vos 1 cm ilgio, 4 mm pločio – trikampis. Iš 23 aptiktų ašmenelių (11:41–61 pav.) daugiausia (13) buvo vienu retušuotu šonu. Iš likusių išsiskyrė 5 (11:58–61 pav.). Jie, kaip ir kiti, buvo pagaminti iš siaurų skelčių, tačiau su bent viename gale suformuotu smaigaliuku, trys jų apdirbtai dvipusiu retušu. Tokie ašmenėliai būdingi jau ankstyvajam mezolitui. Tačiau nesant kitų šiam laikotarpiui būdingų dirbinių, taip pat planigrafiškai aptarto tipo ašmenėliams neišskiriant iš VM komplekso, pagrindo juos priskirti ankstyvajam mezolitui nėra. Aptariant mikrolitus reikėtų paminti 7 savitus pseudomikrorėžtukus: jie buvo padaryti retušuojant ir išstrižai nulaužiant, tad primena nevykusius lancetus (11:62–68 pav.). Tokio tipo dirbinėlių pasitaikė Katros kaimo

3 lentelė. Antrinio apdirbimo titnago radinių, antrinio apdirbimo atliekų statistinė lentelė

Tab. 3. General statistics of flint tools and their secondary by-products. 1 – microburins, 2 – pseudomicroburins, 4 – „Swiderian“ tanged points, 5 – triangle arrowheads, 6 – trapezias, 7 – lancets, 8 – triangular microliths, 9 – inserts, 10 – scrapers, 11 – burins, 12 – perforators, 13 – scrapers, 14 – knives, 15 – axes, 16 – retouched blades, 17 – retouched flakes, 18 – tools fragments, 19 – chisel blades. The large middle column notes the quantity of each and below – from what they were made: from flakes, blades, parts of cores

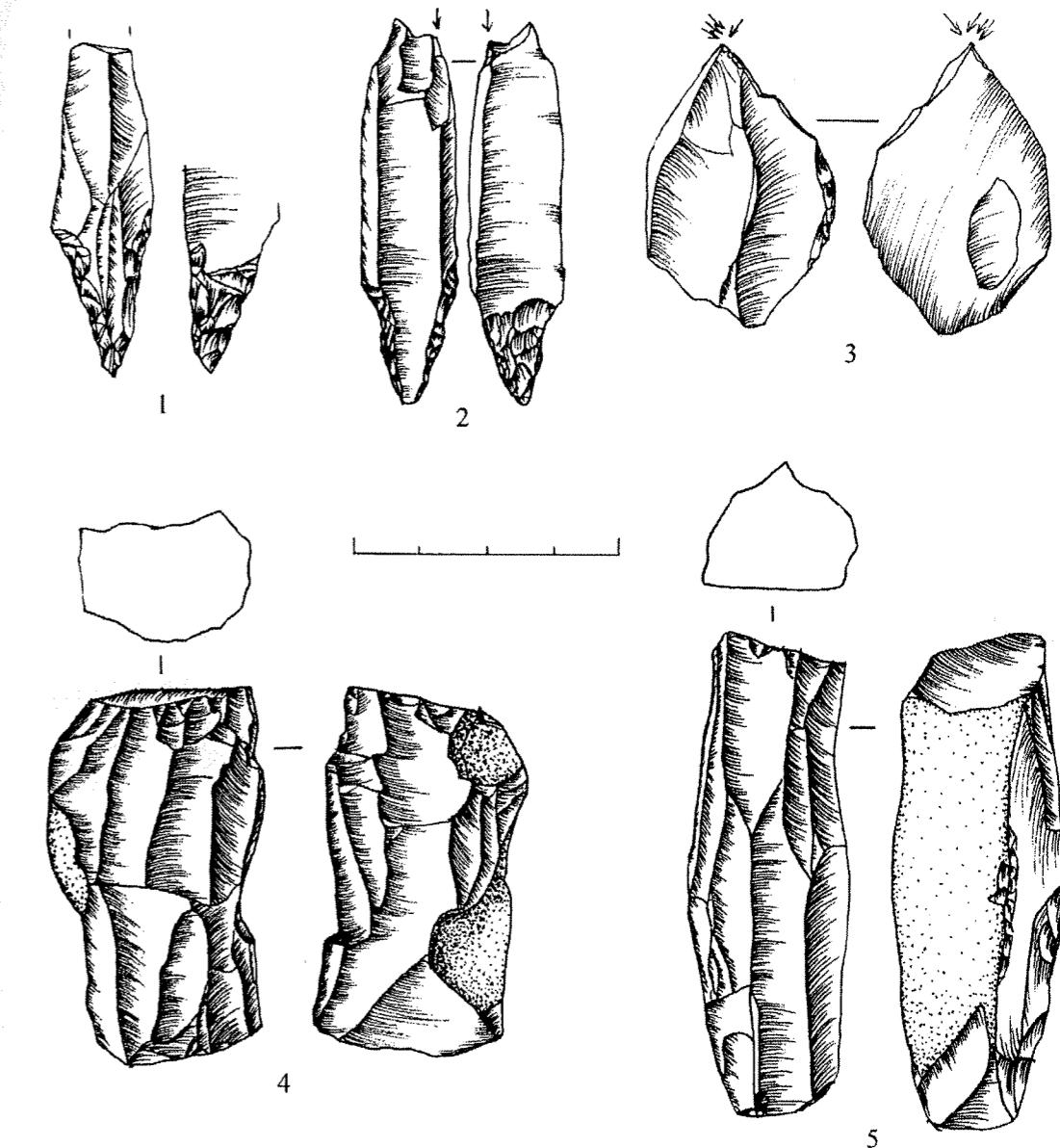
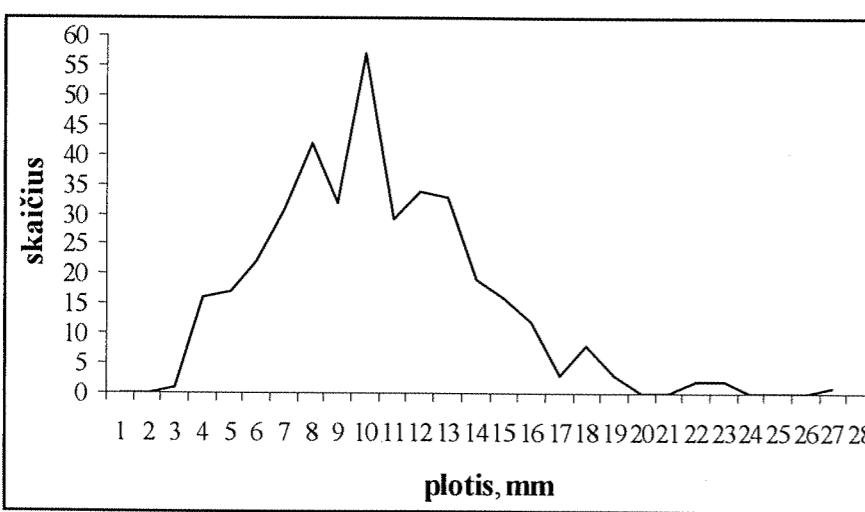
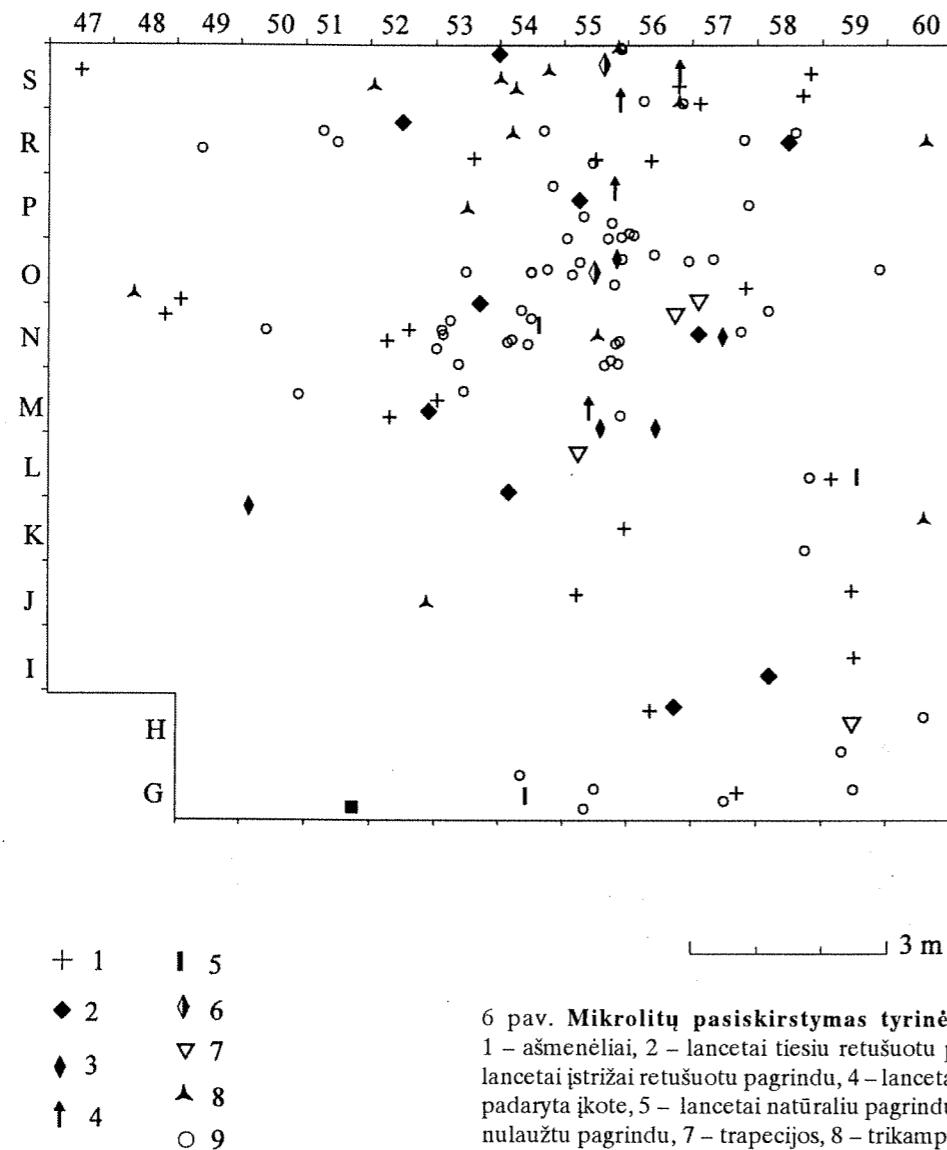
Nr.	Dirbinio tipas	Kiekis				%			
		iš nuoskalų	iš skelčių	iš skaldyt. dal.	iš viso	iš nuoskalų	iš skelčių	iš skaldyt. dal.	iš viso
<i>Antrinio apdirbimo atliekos</i>									
1	Mikrorėžtukai				95				18,4
	Skeltes apatiniai gale	50			62				12
	Skeltes viršutiniai gale	11			100				80,6
		1			100				17,7
					1,6				
2	Pseudomikrorėžtukai				26				5
	Skeltes apatiniai gale	13			100				50
	Skeltes viršutiniai gale	13			100				50
3	Rėžukiniai nuskėlimai				7				1,35
	Dirbiniai su antrinio apdirbimo požymiais	123	192	7	421	38,2	59,6	2,17	81,58
	Iktiniai strėlių antgaliai	2			2				0,38
4	„Svidriniai“				2				100
	Antgaliai plokščiai retušuotu paviršiumi	8			8				1,55
5	Trikampiai				7	1	8	87,5	12,5
	Mikrolitai				74				14,3
6	Trapezijos				2	2	4	50	50
7	Lancetai				34				6,58
	Lancetai natūraliu pagrindu	5			5				14,7
	Lancetai nulaužtu pagrindu	10			10				29,4
	Lancetai išstrižai retušuotu pagrindu	7			7				20,5
	Lancetai retušuojant padaryta įkote	4			4				11,7
	Fragmentai	8			8				23,5
8	Trikampiai mikrolitai				13		13		2,5
9	Ašmenėliai				23				4,45
	Statmenai retušuotu šonu	13			13				56,5
	Statmenai retušuotu šonu su smaigaliuku	5			5				21,7
	Statmenai retušuotu šonu ir 1 galu	1			1				4,3
	Statmenai retušuotu 1 galu	1			1				4,3
	Fragmentai	3			3				13
10	Gremžtukai				39				7,55
	Galiniai	22	5		31	70,9	16,1		79,4
	Galiniai-šoniniai	1			1	100			2,5
	Šoniniai	2			2	100			5,1
	Fragmentai				5				12,8
11	Rėžukai				37				7,17
	Padaryti retušuojant ir nuskeliant, viduriniai	1	1		2	50	50		5,4
	Padaryti retušuojant ir nuskeliant, šoniniai	7	2	2	11	63,6	18,2	18,2	29,7
	Padaryti retušuojant ir nuskeliant, kampiniai	5	2	2	9	55,5	22,2	22,2	24,3
	Padaryti retušuojant ir nuskeliant, skersiniai	1			1	100			2,7
	Padaryti nuskeliant į skirtinges puses, viduriniai	2	2		4	50	50		10,8
	Padaryti nuskeliant į skirtinges puses, šoniniai	1	3		4	25	75		10,8
	Padaryti laužiant ir nuskeliant, kampiniai	2			2	100			5,4
	Padaryti nuskeliant ant natūralaus pagrindo, šoniniai	2	1		3	66	33,3		8,1
	Kombinuoti	1			1	100			2,7
12	Perforatoriai				13				2,5
	Gražteliai				4				30,7
	Ylos	5	4		9	55,5	44,4		69,2
13	Grandukai				22				4,26
14	Peiliai				20				3,87
	Riestais ašmenimis	3	2		5	60	40		25
</td									

2-ojoje gyvenvietėje (Brazaitis, 2000, p. 7). Tyrinētam plote, be kitų mikrolitų, buvo rastos 4 trapecijos. Nors visos jos gana nevienodos (11:48–51 pav.), tačiau labiau išskyrė viena, iš nuoskalos pagaminta itin maža trapecija. Ji gulėjo toliau nuo likusių trijų. Planigrafiškai išanalizavus medžiagą nesimato kurio nors tipo mikrolitų išskirtinės paplitimo teritorijos. Daug rėžukų (5 pav.) aptikta kartu su mikrolitais, kurie koncentravosi tyrinėto ploto viduryje (6 pav.). Dar viena jų paplitimo vieta pastebima R ploto dalyje. Pastaroji išskyrė ir gremžukų skaičiumi.

Iš 39 rastų gremžukų dauguma buvo galiniai, pagaminti iš nuoskalų (12:56–59 pav.). Iš jų išskyrė vienas

pagamintas iš ilgos taisyklingos skeltės (14:4 pav.). Gremžukai itin koncentravosi vienoje vietoje (5 pav.). Kadangi šioje ploto dalyje aptikta ir vėlyvojo neolito dirbinių, dalis gremžukų galėjo priklausyti šiam laikotarpiui. Rėžukai (13:1, 3–4, 6–10, 12–13, 16 pav.) taip pat buvo gaminami daugiausia iš nuoskalų, vos keletas – iš skelčių. Jie įvairių tipų (3 lentelė). Daugiausia rasta pardarytų retušuojant ir nuskeliant šoninių, taip pat kampiinių rėžukų. Pastebimos kelios rėžukų koncentravimosi vietas (5 pav.). Perforatoriai sudarė nedidelę dalį – 2,5 proc. dirbinių. Visi 4 gražteliai buvo pagaminti iš skelčių. Iš jų buvo padarytos 4 iš 9 ylų. Grandukų pasitaikė įvairių. Dažniausiai jie buvo gaminti iš nuoskalų, keletas

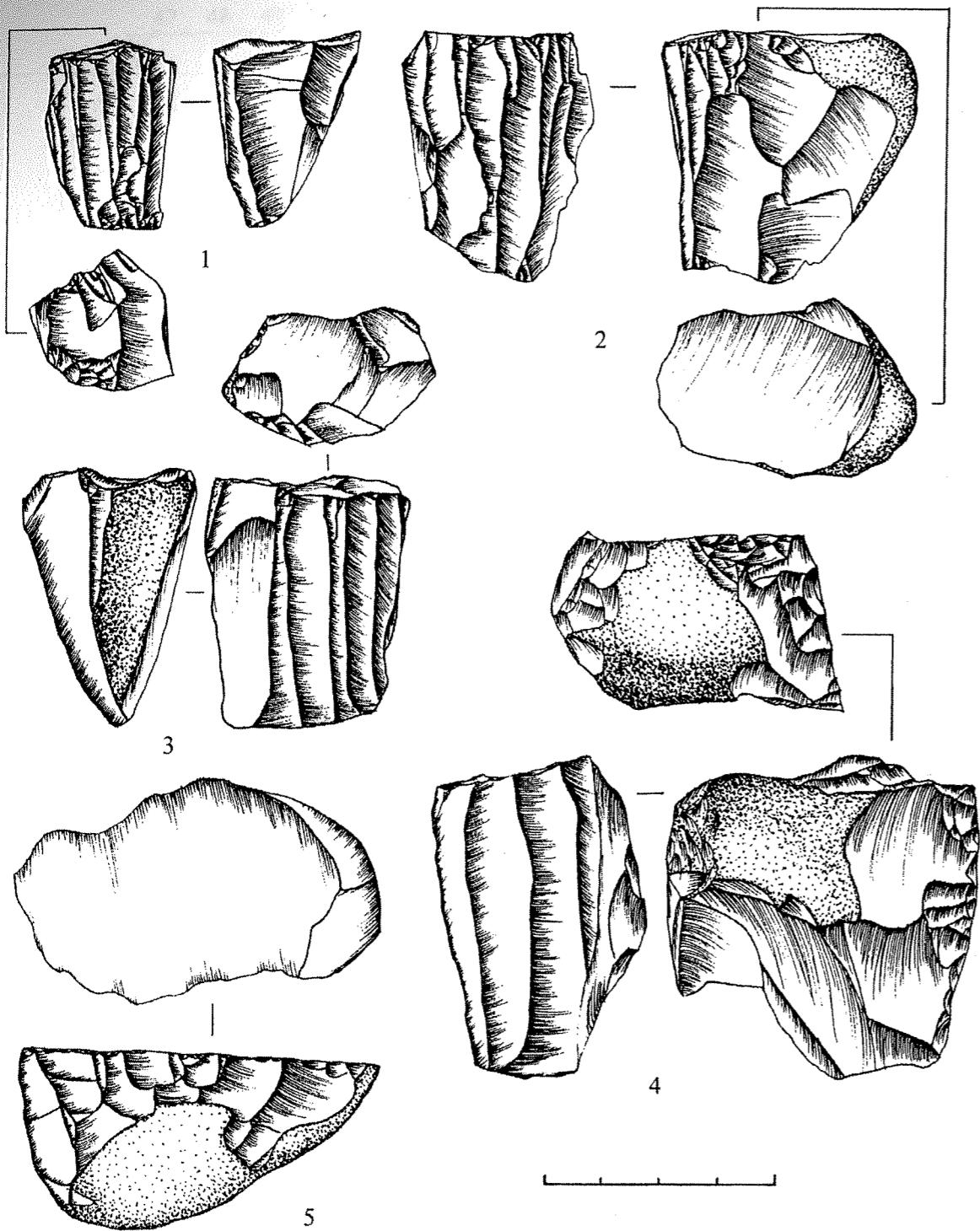
padaryti iš skaldytinių dalių. Jie išgaubtais, tiesiais, išgaubtais ašmenimis, dažnai ryškus darbinis retušas, kartais retušuoti beveik visu perimetru (14:3 pav.).

Peiliai buvo gaminami ir iš skelčių, ir iš nuoskalų. Trys nuoskaliniai peiliai buvo masyvūs, apdirbtai stacių retušuojuant, vienas – itin kruopščiai (14:5 pav.). Du rasti peiliai iš skelčių buvo labai panašūs. Vienas – smulkiai retušuotu šonu ir galu (14:6 pav.), kitas – abiem retušuotais šonais (14:7 pav.). Abu dirbiniai su darbiniu retušu. Kitų peilių rasti nedideli fragmentai. Dalis aptartų dirbinių galėjo priklausyti ir ankstyvojo neolito gyvenvietei (-ėms).

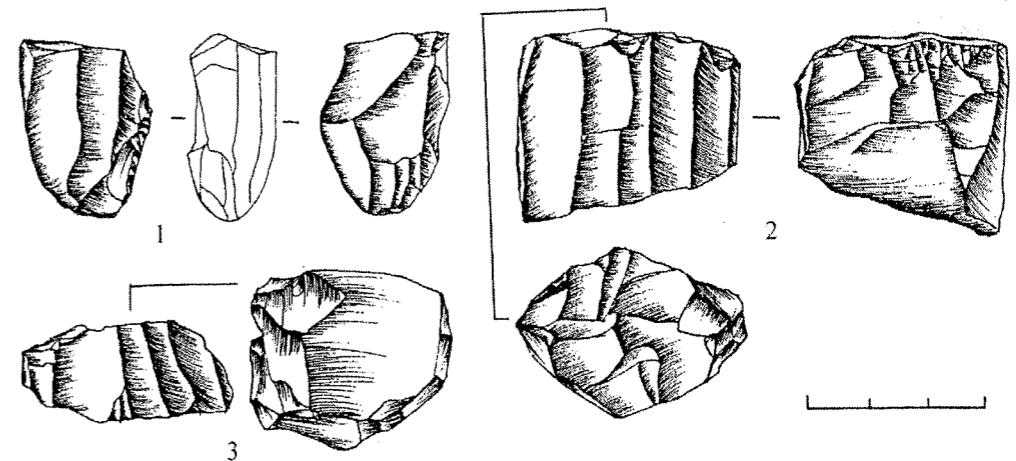
Iš 14 aptiktų kirvelių dauguma (11) buvo pagaminti iš nuoskalų. Iš 9 sveikų dirbinių 4-ių ašmenys sufor-

muoti skersai (tranše) nuskeliant (15:3 pav.). Iš kitų savo forma, kruopštesniu apdirbimu išsiskyrė vienas kirvelis (14:9 pav.). Tačiau tai greičiausiai nulėmė pasirinkto ruošinio (nuoskalos) forma, savybės.

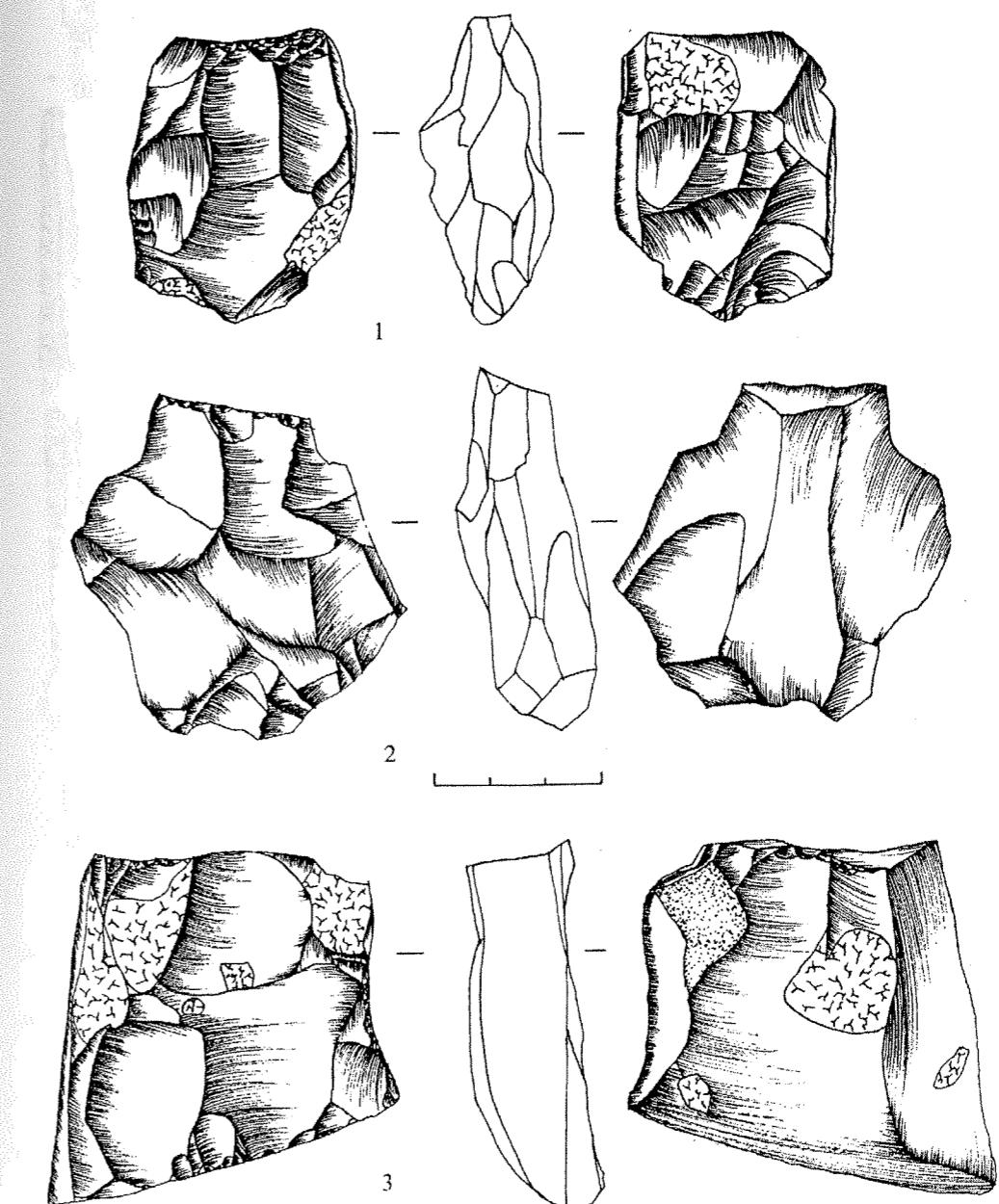
Gribas 4-osios gyvenvietės VM kompleksas priskirtinas mezolitinei Nemuno (Janislavicių) kultūrai. Dirbiniai paplitimas leistų teigti čia greičiausiai buvus vieną gyvenvietę. Sprendžiant pagal radinių koncentracijas (4–6 pav.), tyrinėtame plokte galėjo būti atidengtos 2-jų pastatų vietas. Kadangi Gribas 4-osios gyvenvietės tyrinėjimai dar nebaigti, VM stovyklavietės ribos aiškios tikai V, PV dalyse, ateityje gali pasirodyti čia buvus ir daugiau aptarto laikotarpio stovyklaviečių.

8 pav. Vėlyvojo mezolito titnago skaldytiniai (autorės piešinys)
Fig. 8. Late Mesolithic flint cores

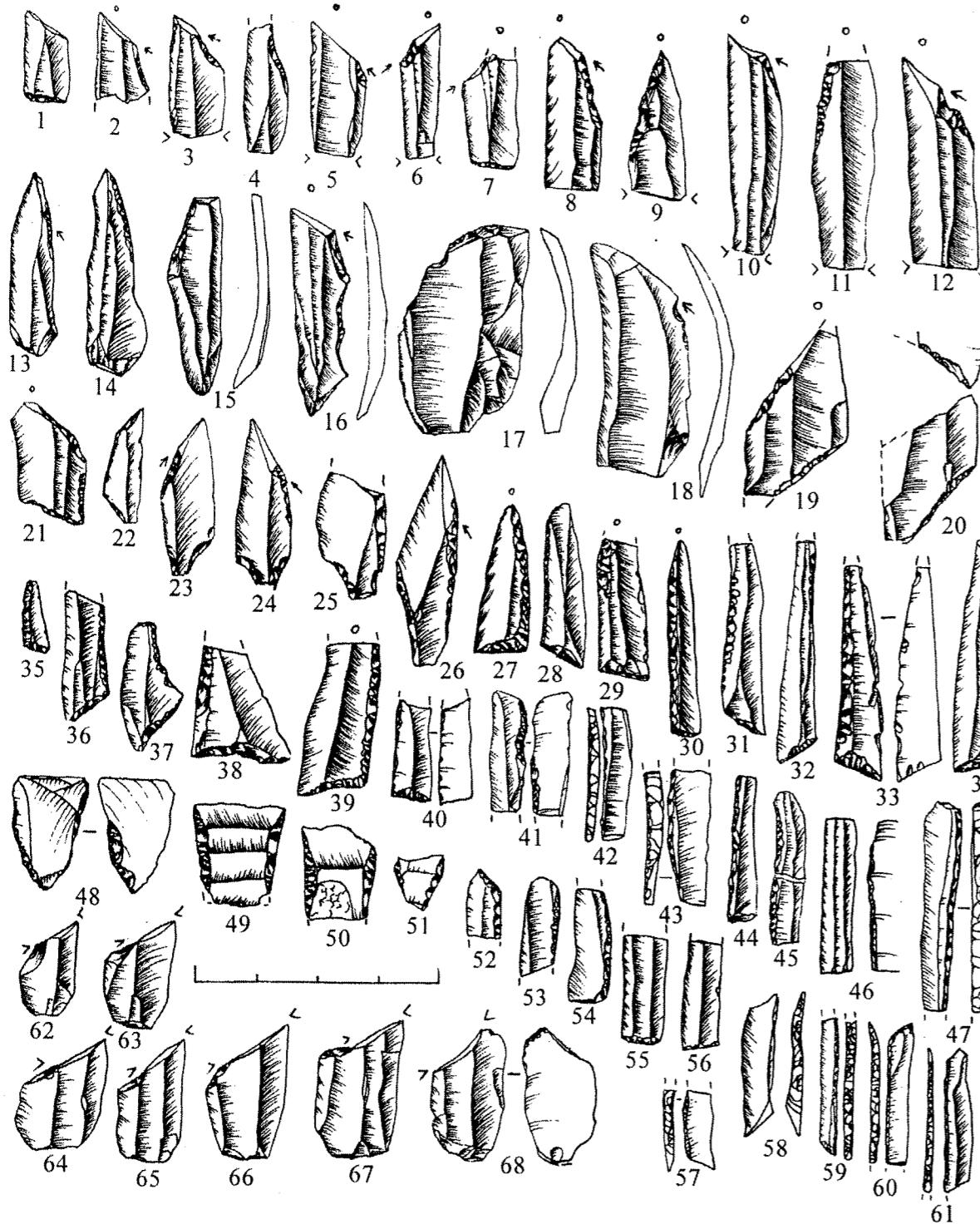

9 pav. 1, 2 – titnago skaldytiniai, 3 – skaldytinio aikštėlė (autorės piešinys)
Fig. 9. Late Mesolithic flint cores

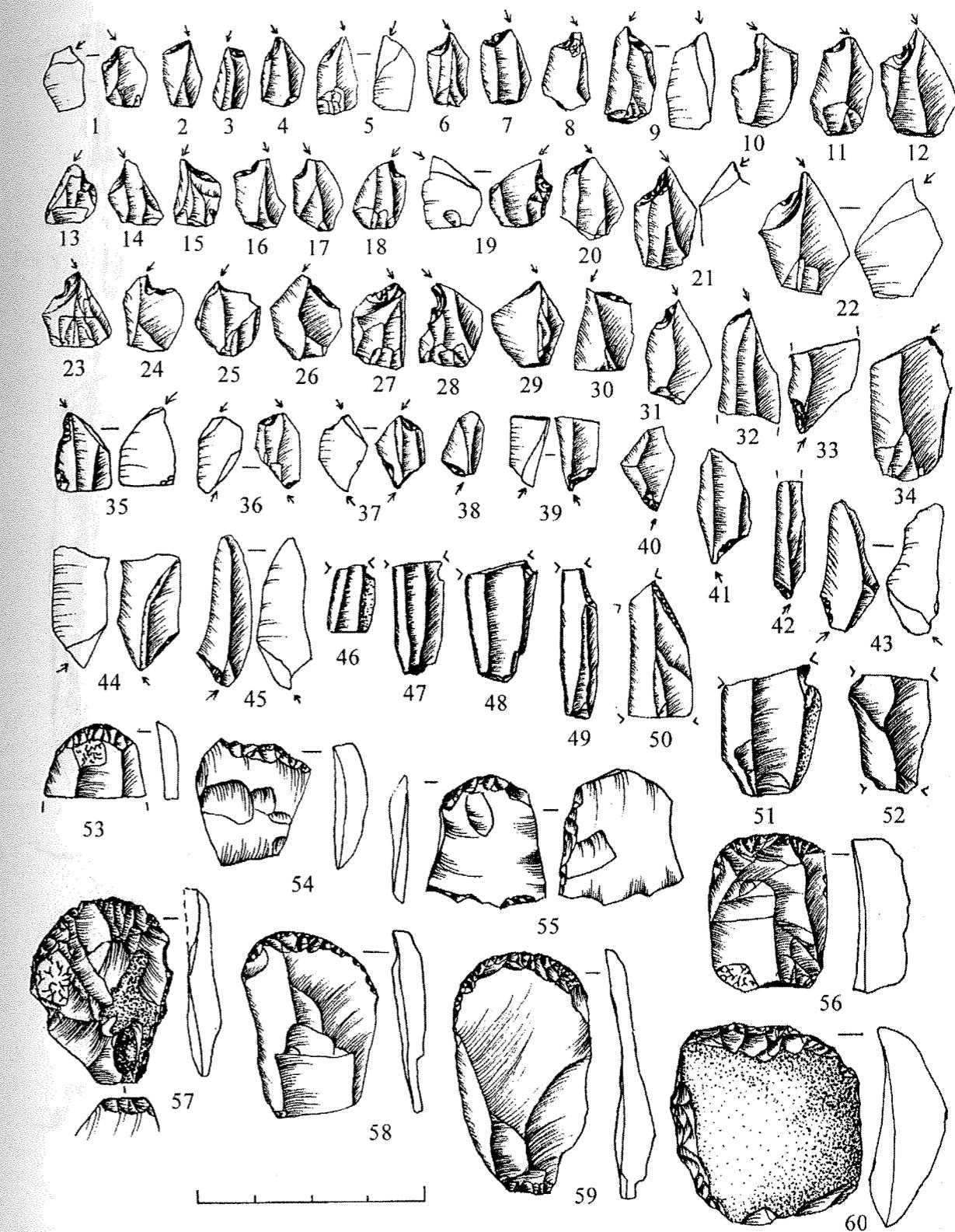
10 pav. Titnago skaldytiniai (autorės piešinys)

Fig. 10. Late Mesolithic flint cores

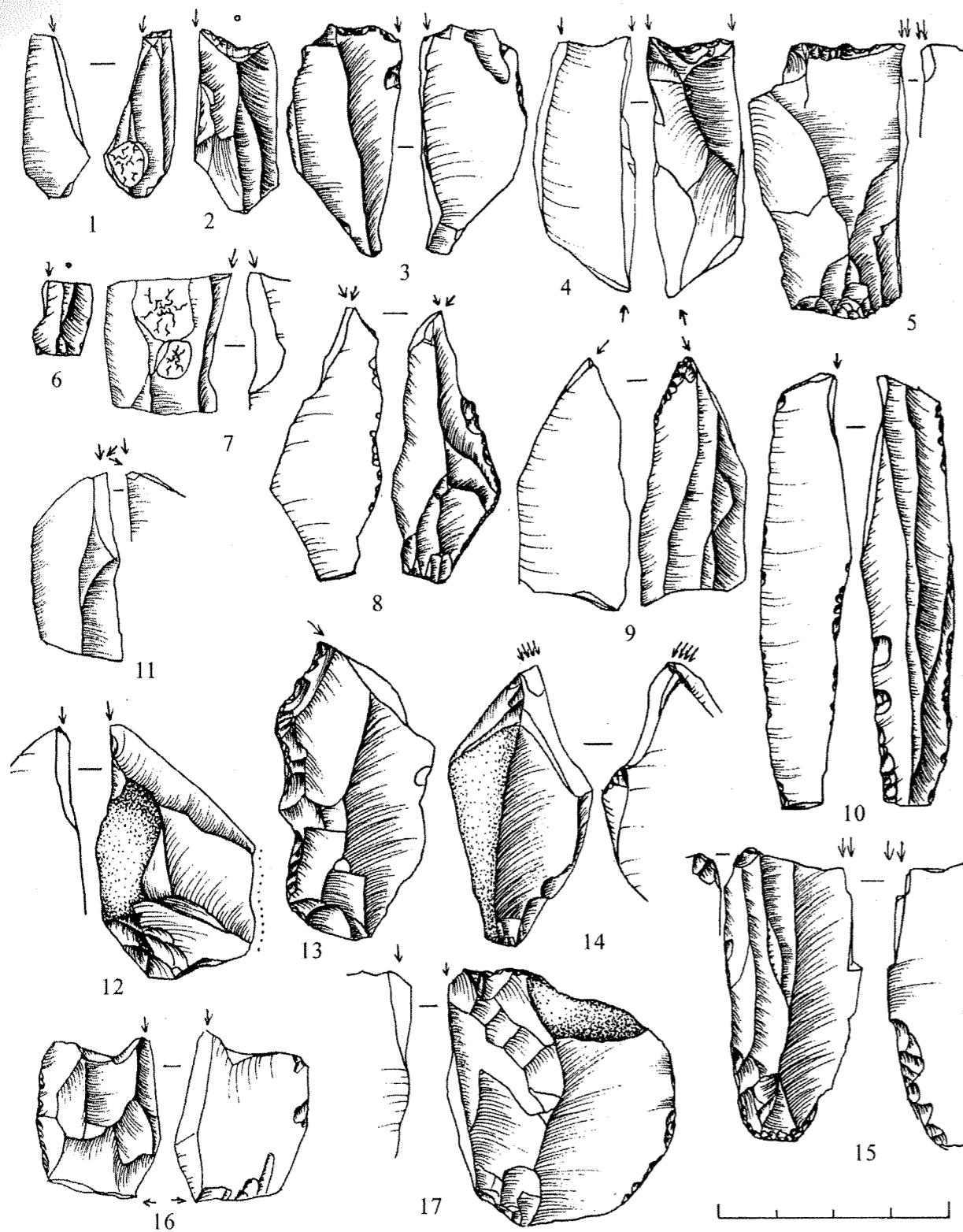
11 pav. Vėlyvojo mezolito (1–12, 15–16, 19–68), ankstyvojo neolito (13–14, 17–18 (?)) titnago dirbiniai. 1–26 – lancetai, 27 – 34 – trikampiniai mikrolitai, 48–51 – trapezijos, 52–61 – ašmenėliai, 62–68 – pseudomikrorėžtukai (autorės piešinys)

Fig. 11. Flint artefacts. The Late Mesolithic (1–12, 15–16, 19–68), the Early Neolithic (13–14, 17–18 (?)). Lancets 1–26, triangular microliths 27–34, inserts 48–51, pseudoburins 52–61, trapezes 48–51, inserts 52–61, pseudoburins 62–68

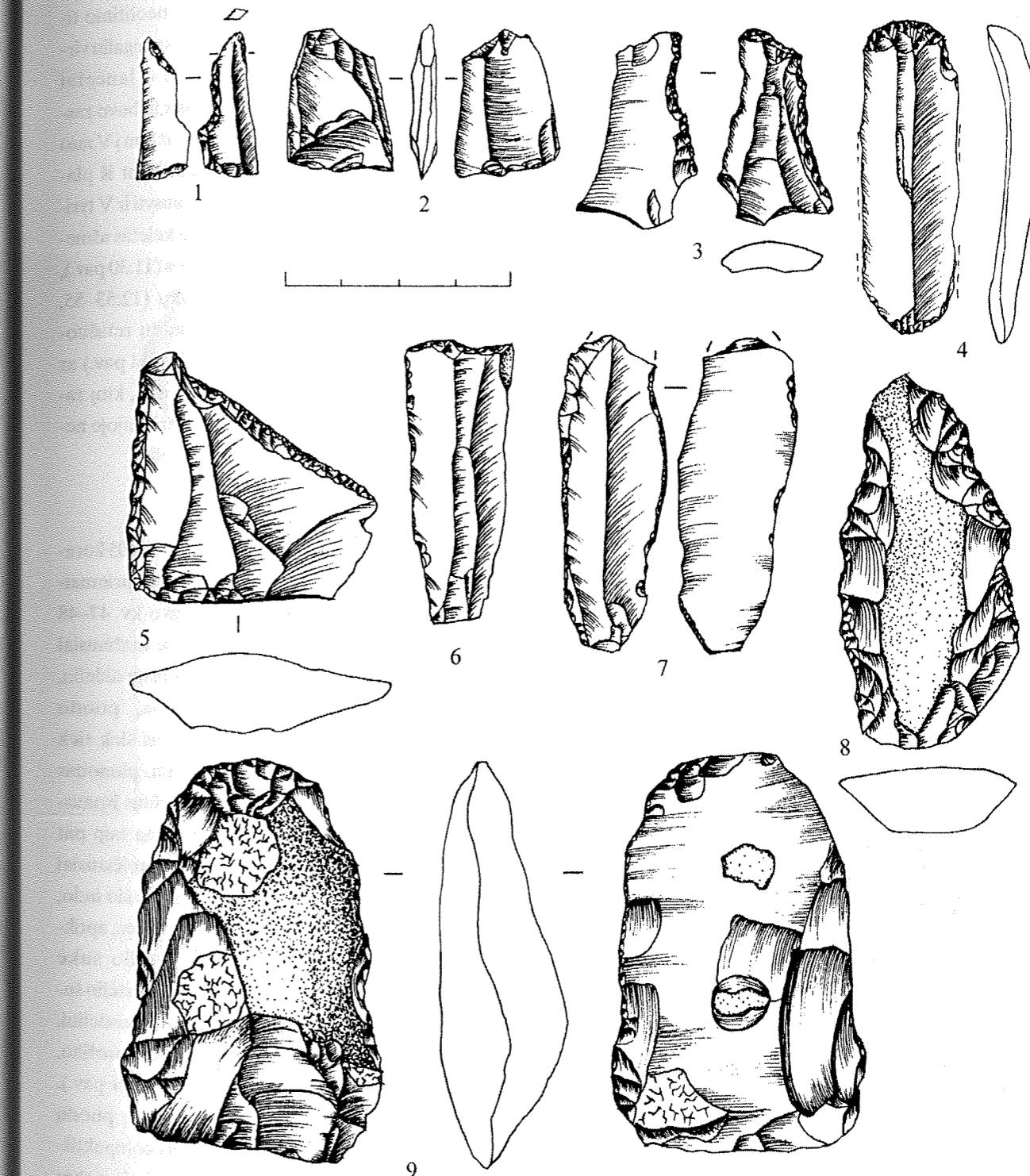
12 pav. Vėlyvojo mezolito (1–52), ankstyvojo neolito (53–55, 60) titnago dirbiniai. 1–45 – mikrorėžtukai, 46–52 – pseudomikrorėžtukai, 53–60 – gremžtukai (autorės piešinys)

Fig. 12. Flint artefacts. Late Mesolithic (1–52) and Early Neolithic (53–55, 60). Microburins 1–45, pseudoburins 6–52, scrapes 53–60

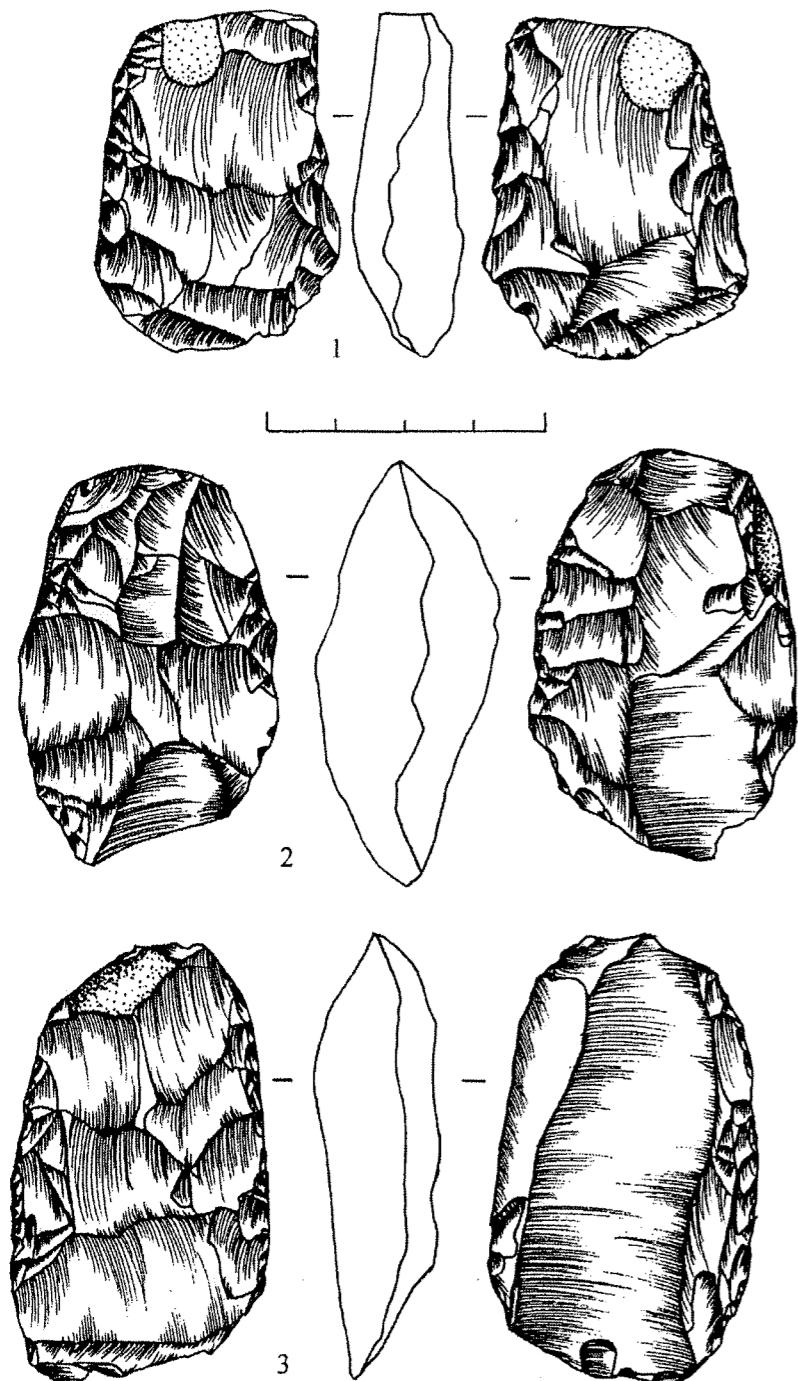
13 pav. Vėlyvojo mezolito (1, 3–4, 6–13, 16–17), ankstyvojo neolito (?) (2, 5, 14–15) titnaginiai rėztukai (autorės piešinys)

Fig. 13. Flint burins. Late Mesolithic (1, 3–4, 6–13, 16–17) and Early Neolithic (2, 5, 14–15)

14 pav. Vėlyvojo mezolito titnago dirbiniai. 1 – perforatorius, 2 – kaltelio ašmenėlis, 3 – grandukas, 4 – gremžtukas, 5–8 – peilai, 9 – kirvis (autorės piešinys)

Fig. 14. Late Mesolithic flint artefacts. Perforator 1, chisel blade 2, multi-edged side scraper 3, scraper 4, knives 5–8, axe 9

15 pav. Vėlyvojo mezolito titnaginiai kirviai (autorės piešinys)
Fig. 15. Late Mesolithic flint axes

ANKSTYVASIS NEOLITAS

Titnago radiniai

PV, ŠV tyrinėto ploto dalyse buvo „užkabinti“ ankstyvojo neolito (AN) gyvenviečių pakraščiai. Daugiausia informacijos apie jas suteikė keramika. Titnago radinių, kuriuos būtų galima priskirti ankstyvajam neolitui, – vos

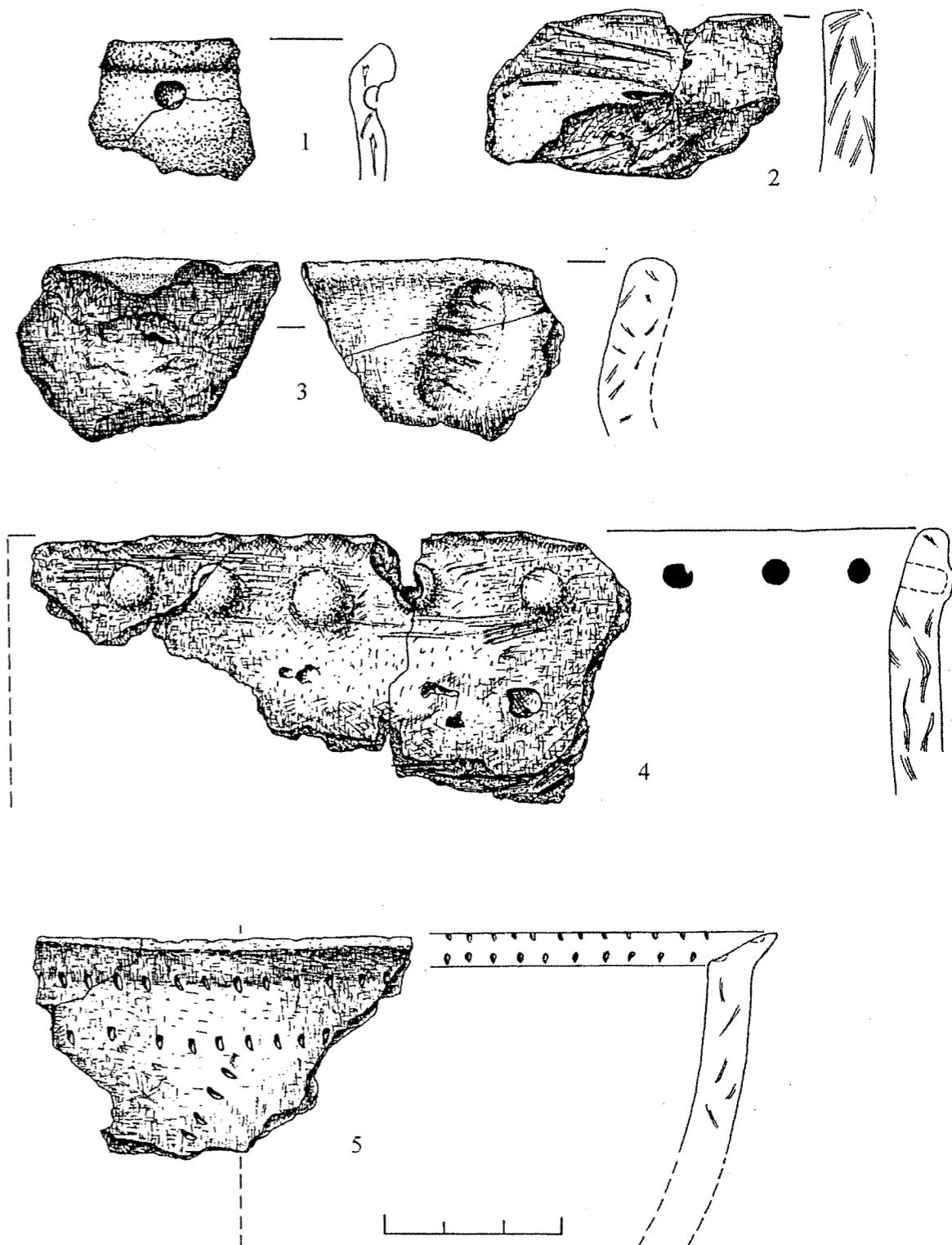
keletas. AN datuotini 2 neolitino tipo – natūraliu pagrindu, smaugaliu viršutiniame skeltės gale – lancetai (11:13–14 pav.). Pirmasis jų buvo rastas žvalgomajame šurfe už 8 m iš V nuo perkasos krašto. Sprendžiant iš planigrafijos, AN gali priklausyti ir V tyrinėto ploto dalyje aptiktis keletas ašmenelių, trikampis mikrolitas (11:30 pav.), taip pat dalis gremžtukų (12:53–55, 60 pav.), réžtukų, padarytų retušuojant ir nuskeliant (12:2, 5, 14 pav.) ar vien nuskeliant (12:15 pav.), kitų radinių. AN gyvenviečių teritorijoje nebuvo rasta nė vieno kirvelio.

Keramika

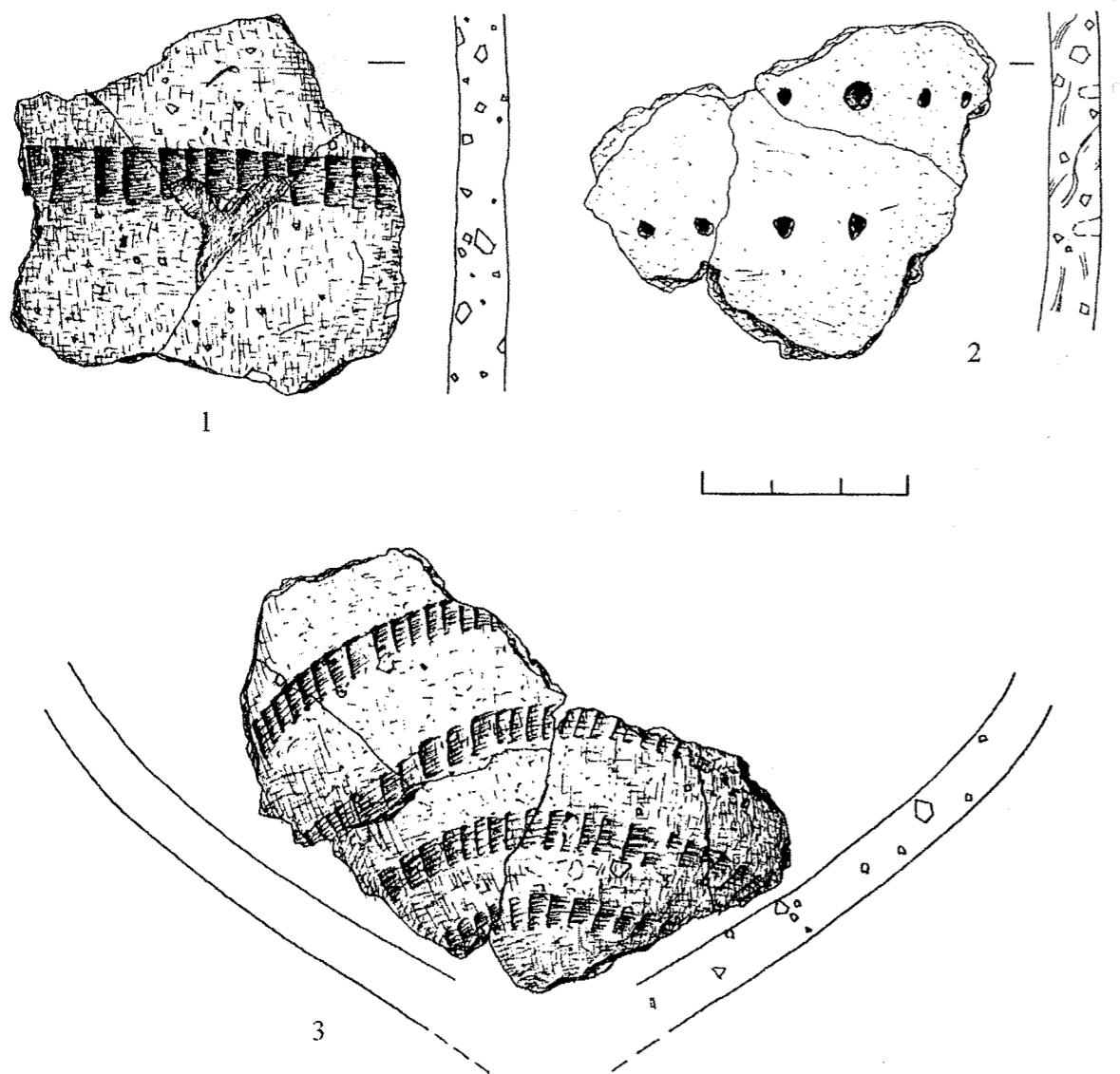
Tyrinėtame plokte surinktos 405 keramikos šukės su augalinėmis priemaišomis. Dauguma jų buvo kv. 47–48 (20 pav.). Šukės priklausė mažiausiai 5 puodams. Daugiausia rasta didelio, apie 30 cm skersmens, puodo (16:4 pav.) fragmentų. Jis šiek tiek lenktu S formos kakleliu, plonomis sienelėmis, puoštas iš vidaus įspausdymais duobutėmis, briauna taip pat dailinta vos pastebimais, greičiausiai pirštų, įspaudais. Netoli šio indo, pačiame tirto ploto pakraštyje, aptikta kito puodo pakraštėlio šukė (16:2 pav.). Dar viena pakraštėlio šukelė priklausė nedideliam puodeliui. Ji buvo atlenkta briauna, S profilio, puošta duobutės įspaudu (16:1 pav.).

Kiek toliau nuo aptartų puodų (kv. R-55) buvo aptiktas kompaktiškas 64 smulkį aptrupėjusių šukų

lizdas. Jame pasitaikė ir iš vidaus apvijiniu įspaudu puoštas puodo pakraštėlis (16:3 pav.). Iš visų smarkiai išsiskyrė kito indo fragmentas. Kelios sulimpantičios jo šukės gulėjo kv. S-52, pačiame tiriamo ploto pakraštyje. Tai buvo CS profilio puodo pakraščio dalis (16:5 pav.), puošta horizontaliomis ir įstrižiomis pusménulio pavidalų įspaudėlių eilutėmis. Nuskembta

16 pav. Ankstyvojo neolito keramika (piešė: 1 – autorė, 2–5 – G. Piličiauskas)
Fig. 16. Early Neolithic pottery

17 pav. Viduriniojo neolito keramika (G. Piličiausko piešinys)
Fig. 17. Middle Neolithic pottery

briauna taip pat buvo ornamentuota. Tokie puodai būdingi AN Narvos kultūrai. Iš smulkių duobučių arba išspaudelių sudarytų ornamentų, kai horizontalias eilutes jungia trumpos įstrižos, aptinkama daugelyje Narvos kultūros gyvenviečių (Kretuonas 1B, Žemaitiškės 1, Zvidzė ir kt.) (Girininkas, 1994, pav. 6, 7, 29 ir kt.). Varėnės 2-ojoje gyvenvietėje taip pat pasitaikė panašaus profilio suplokštintas pakraštėlis. AN Narvos kultūrai būdingas ir apvijinis ornamentas. Aptarti puodai greičiausiai priklauso dar vienai AN gyvenvietei, buvusiai toliau į ŠV nuo tyrinėto ploto, ir buvo numesti jos pakraštyje. Taip manyti galima todėl, kad aplinkui neaptinkama nei šukių su augalinėmis prie-

maišomis, nei ankstyvajam neolitui būdingų titnago dirbinių. Be to, skiriasi ir AN puodų molio masė. Pastarujų dviejų indų jų su labai smulkių augalų priemaiša. Tokia molio masė būdinga Narvos kultūros gyvenvietėms (Pakretuonės I, Jaros II). Tuo tarpu jau aptartu Dubičių tipo AN puodų gamybai naudoti stambiai kapoti augalai, jų dėta labai gausiai. Būtent tokia, o ne su smulkiomis organinėmis priemaišomis molio masė naudota Pietų Lietuvoje AN keramikai gaminti. Gribas 4-oji akmens amžiaus gyvenvietėje rastas ryškių narviškų tradicijų puodas rodo šios kultūros gyventojus ankstyvajame neolite pasiekėdavus ir Nemuno kultūros teritorijas.

VIDURINYSIS NEOLITAS

Apie šioje vietoje buvusią viduriniojo neolito gyvenvietę bylotų keramika. Rytinėje tyrinėto ploto dalyje (20 pav.) buvo aptikta smailiadugnio, terasinėmis juostelėmis grąžinto puodo fragmentų (17:3 pav.). Jo molio masėje – grūsto kvarcito priemaišos. Kiek toliau rastos kelios taip pat terasinėmis juostelėmis puoštos šukės (17:1 pav.) galėjo priklausyti kitam viduriniojo neolito puodui. Su šiuo laikotarpiu siejasi mišriomis priemaišomis liesintų, duobučių išspaudais puoštų indų liekanos (17:2; 19:3 pav.). Greičiausiai viduriniam neolitui priklausę iš skeltės padarytas trikampis plokščiai retušuotas antgalis (18:1 pav.). Planigrafiškai jis gulėjo šalia viduriniojo neolito keramikos. Išskirti kitus šio laikotarpio dirbinius sunku.

VĖLYVASIS NEOLITAS

Titnago radiniai

Vėlyvajam neolitui (VN) buvo priskirtas 21 titnago dirbinių ar jo fragmentas: 7 trikampiai antgaliai, 12 peilių, 2 gremžtukai. Nė vienas trikampis strėlės antgalis nebuvę visiškai sveikas. 4 jų buvo viena nulūžusia užbarzda (18:2–5 pav.). 3 antgaliai iš viso nebaigtai gaminti: vienas sulūžo jį ploninant plokščiu retušu (18:5 pav.), kitas nebaigtas apdirbtai taip pat dėl nevykusio nuskėlimo retušuojant (18:6 pav.). Dar viena nuoskala buvo palikta vos pradėjus gaminti. Be to, rasta vieno trikampio antgalio apatinė dalis. Visi 7 antgaliai buvo gaminti iš nuoskalų. Iš 12 aptiktų peilių tiktais 2 buvo sveiki. Jie pagaminti iš storų platių skelčių, dvišonių retušu suformuotais smaigaliais (18:13–14 pav.). Kiti peiliai, pagaminti iš platių, storų skelčių ar nuoskalų buvo viena arba dviem retušuotomis kraštinėmis. Pastarieji, be dvipusio retušo (18:10–11 pav.), nuo kitų skyrėsi ir ryškia utilizacija – jų ašmenys tiesiog nugludinti, blizgantys. Tai būdinga javams pjauti naudotiems įrankiams. Buvusių šių dirbinių paskirtį parodys artimiausiu metu Lenkijoje atliki trasologiniai tyrimai. Taigi šie dirbiniai gali būti įrodymas, kad vėlyvajame neolite Pietų Lietuvoje, prie Dubos ežero gyventojai vertėsi žemdirbyste. Be jau aptartų, aptiktas ir vienai kitoks, iš nuoskalos pagamintas peilis riestais ašmenimis (18:8 pav.). Vienintelis rastas gludintas dirbinių – taip pat nedide-

lis iš netaisyklingos skeltės pagamintas peiliukas stačiai retušuota kraštine (18:12 pav.). Jis buvo lūžęs į dvi dalis, kurios aptiktos gretimuose kvadratuose. Be jo, buvo rasta ir viena gludinta netaisyklinga skeltelė.

Vėlyvajam neolitui būtų galima priskirti du gremžtukus. Vienas jų, padarytas iš nuoskalos, išskyrė plokščiu retušu (18:16 pav.). Kitas buvo pagamintas labai preciziškai, iš skeltės, ilga jo įtvara iš vidinės pusės truputį plokščiai paretušuota, ašmenys suformuoti pušiau stačiai retušuojant, nuo įtvaros atskirti peteliais (18:15 pav.).

VN dirbiniai tyrinėtame plote nuo kitų laikotarpių dirbinių šiek tiek skyrėsi stratigrafiškai. Jie slūgsojo negiliai: 41 proc. (9 vnt.) miškožemyje, 45,5 proc. (10 vnt.) – kultūrinio sluoksnio viršuje ir tik 9,1 proc. (2 vnt.) – kiek giliau, jo vidurinėje dalyje. Dauguma šio laikotarpio dirbinių išskyrė planigrafiškai (4 pav.). Nuo bendros koncentracijos atskiria gludintas peilis, vieno antgalio fragmentas, 2 peiliai apsigludinusiais ašmenimis, dar keletas radiniai. Jie (išskyrus 1 gludinto peilio dalį) aptiki visai negiliai miškožemyje ir galėjo būti atnešti vėlesnių arimo darbų arba priklausyti kitai VN gyvenvietei (plačiau – aptariant keramiką).

Keramika

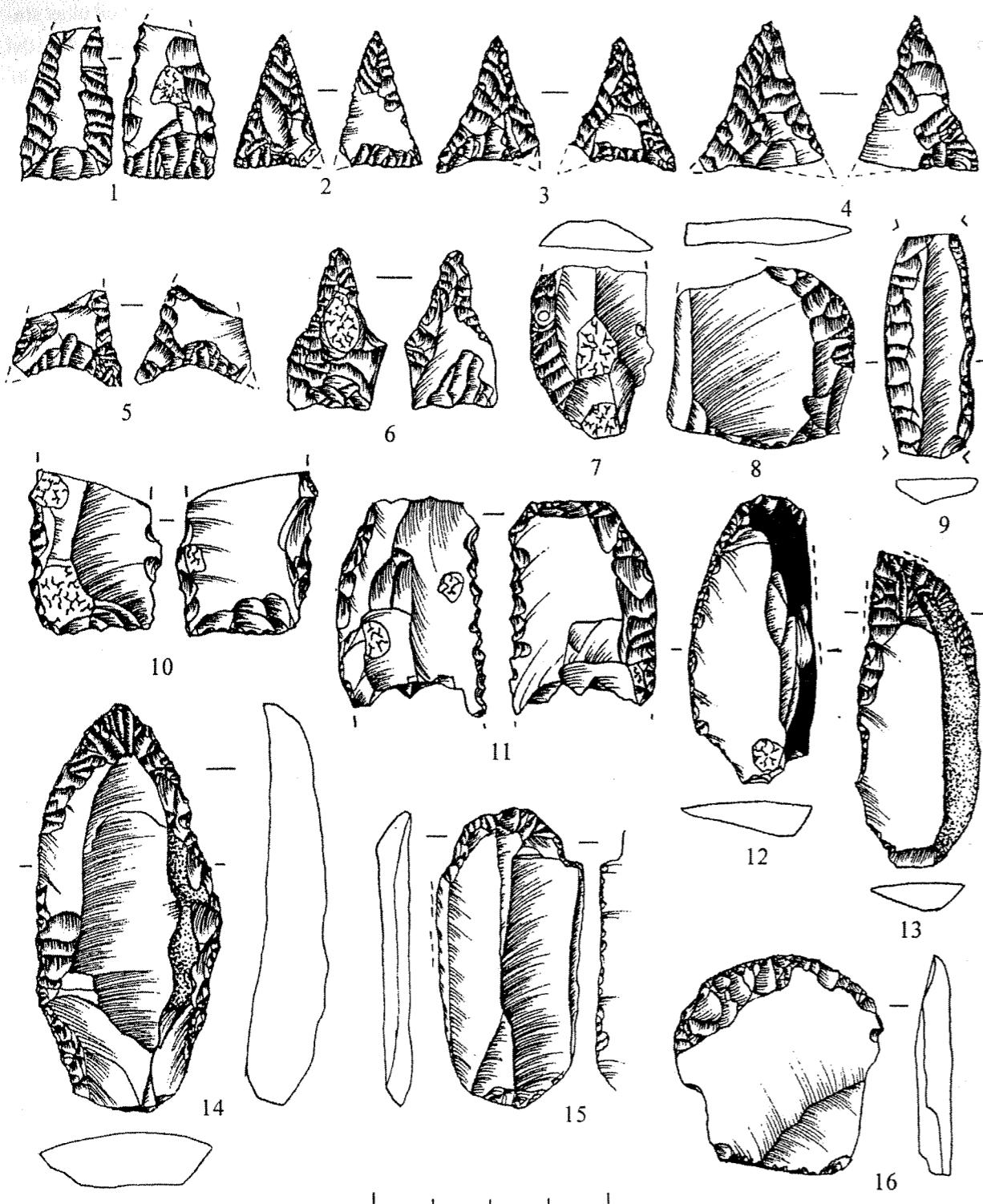
Tyrinėtame plote buvo aptikta keleto tipų vėlyvojo neolito keramikos. Šiam laikotarpiui priklausė dauguma šukių su įvairiomis mineralinėmis priemaišomis. Iš vieno jų surinkta 1373. Šie fragmentai priklausė mažiausiai 12 puodų. Kaip jau minėta, jie lipdyti iš įvairios sudėties molio masės. Buvo išskirtos 4 VN keramikos grupės pagal jos gamybai naudotus liesiklius:

- I. smėlis + smulkios mineralinės priemaišos (1,5 proc.);
- II. vid. stambumo (apie 2 mm) mineralinės priemaišos (75,1 proc.);
- III. smėlis (+ dumblas (?)) (15,9 proc.);
- IV. šamotas + smėlis (+ dumblas (?)) (7,5 proc.).

Toliau keramika ir bus aptarta pagal šias grupes.

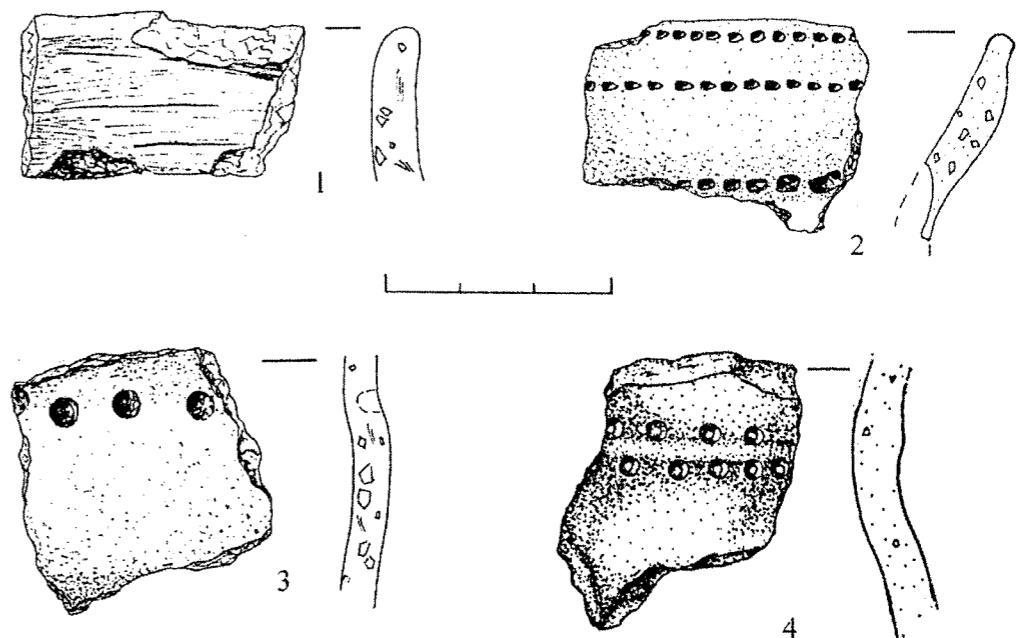
I. Keramika su smėlio ir smulkiomis mineralinėmis priemaišomis.

Buvo rasta 2-jų iš tokios molio masės nulipdytų nedidelių plonasienių puodelių fragmentų. Jų aptikta tik

18 pav. Viduriniojo (1), vėlyvojo neolito (2–16) titnago dirbiniai. 1–6 – trikampiai strėlių antgaliai, 7–14 – peiliai, 15–16 – gremžtukai (autorės piešinys)

Fig. 18. Flint artefacts. Middle Neolithic (1) and Late Neolithic (2–16). Triangular arrowheads 1–6, knives 7–14, scrapers 15–16

19 pav. Viduriniojo (3), vėlyvojo (1–2, 4) neolito keramika (G. Piliciusko piešinys)
Fig. 19. Middle Neolithic (3) and Late Neolithic (1–2, 4) pottery

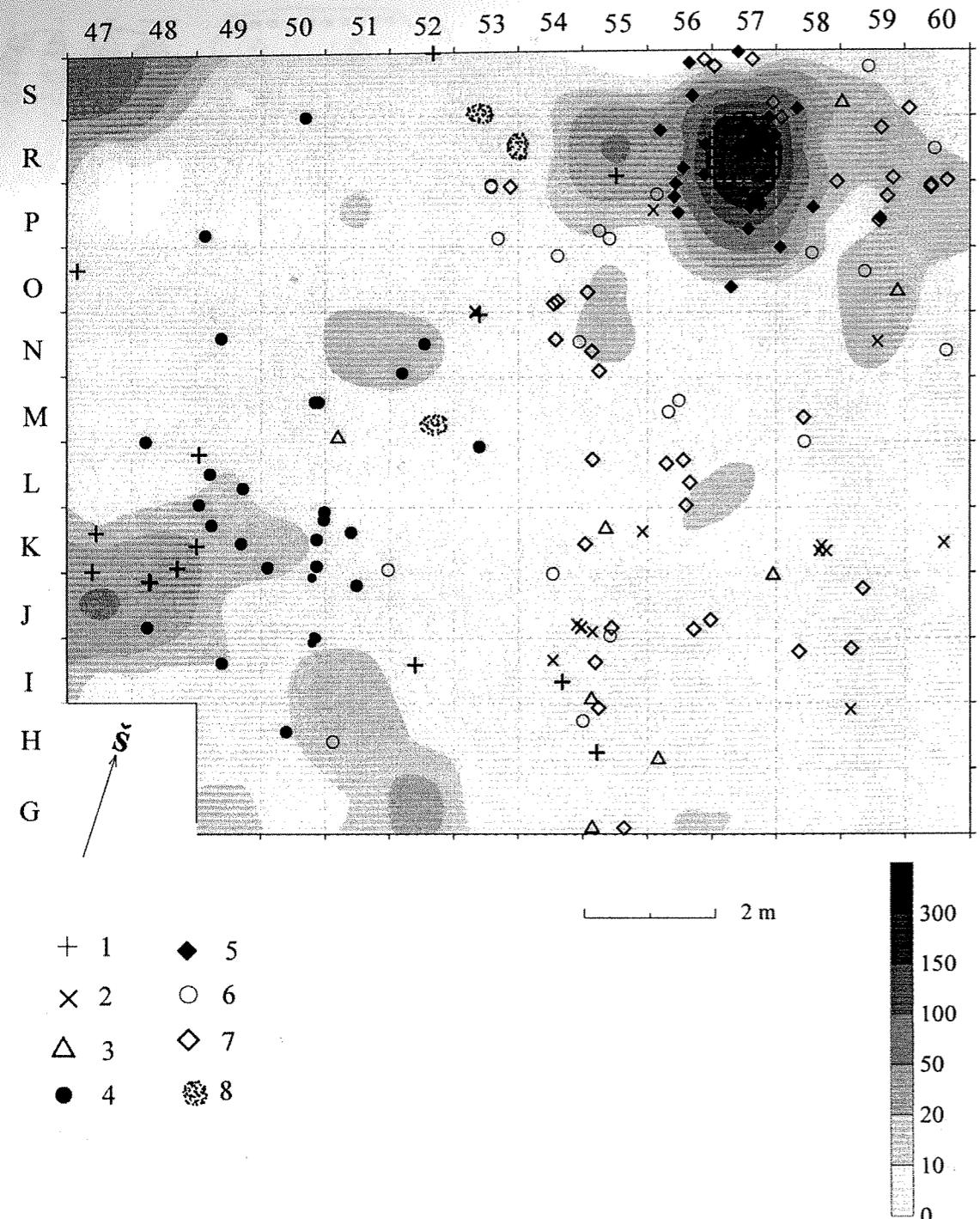
po keletą šukių. Vienas taurelė primenantis indelis buvo apie 13 cm skersmens, gaubtu pakrašteliu, puoštas netaisyklingu duobučių eilėmis (19:2 pav.). Kito puodelio rasta tiktais S profilio kaklelio dalis su nežymiu rumbeliu (19:4 pav.). Dvi išpaudėlių eilutės greičiausiai buvo padarytos tuščiaviduriu kauliuku. Trečiasis, taip pat S profilio, indelis buvo gražintas duobutėmis.

II. Keramika su vidutinio stambumo grūstomis mineralinėmis priemašomis.

II. 1. Tyrinėto ploto viduryje buvo aptikti 2 labai sauti ir kol kas analogijų neturintys vėlyvojo neolito puodai (21 pav.). Jie dideli, apie 30–32 cm skersmens angomis. Puodai primena viduriniojo neolito Nemuno kultūros „gumburuotus“ indus su rumbeliu pakraštyje. Tačiau jų rumbelis prilipdytas, o ne suformuotas išpaudais iš abiejų pusų, po vienu jų (21:2 pav.) dar buvo parista greičiausiai karna. Pakraštėlio pastorinimai, lipdytiniai rumbeliai būdingi Virvelinės keramikos, Tšicinėco kultūroms. Tuo tarpu rumbelius puošiantys išpaudai, ypač išpausti iš abiejų pusų, charakteringi Nemuno kultūrai. Be to, vieno storesnėmis sienelėmis puodo molio masėje matosi ir negausių organinių priemaišų – smulkų augalų plaušelių (21:1 pav.). Tokia molio masė būdinga Nemuno kultūros keramikai jau nuo ankstyvojo neolito. Indų vidinis ir išorinis paviršiai nulyginti. Vieno puodo pilvelis buvo puoštas plačiomis

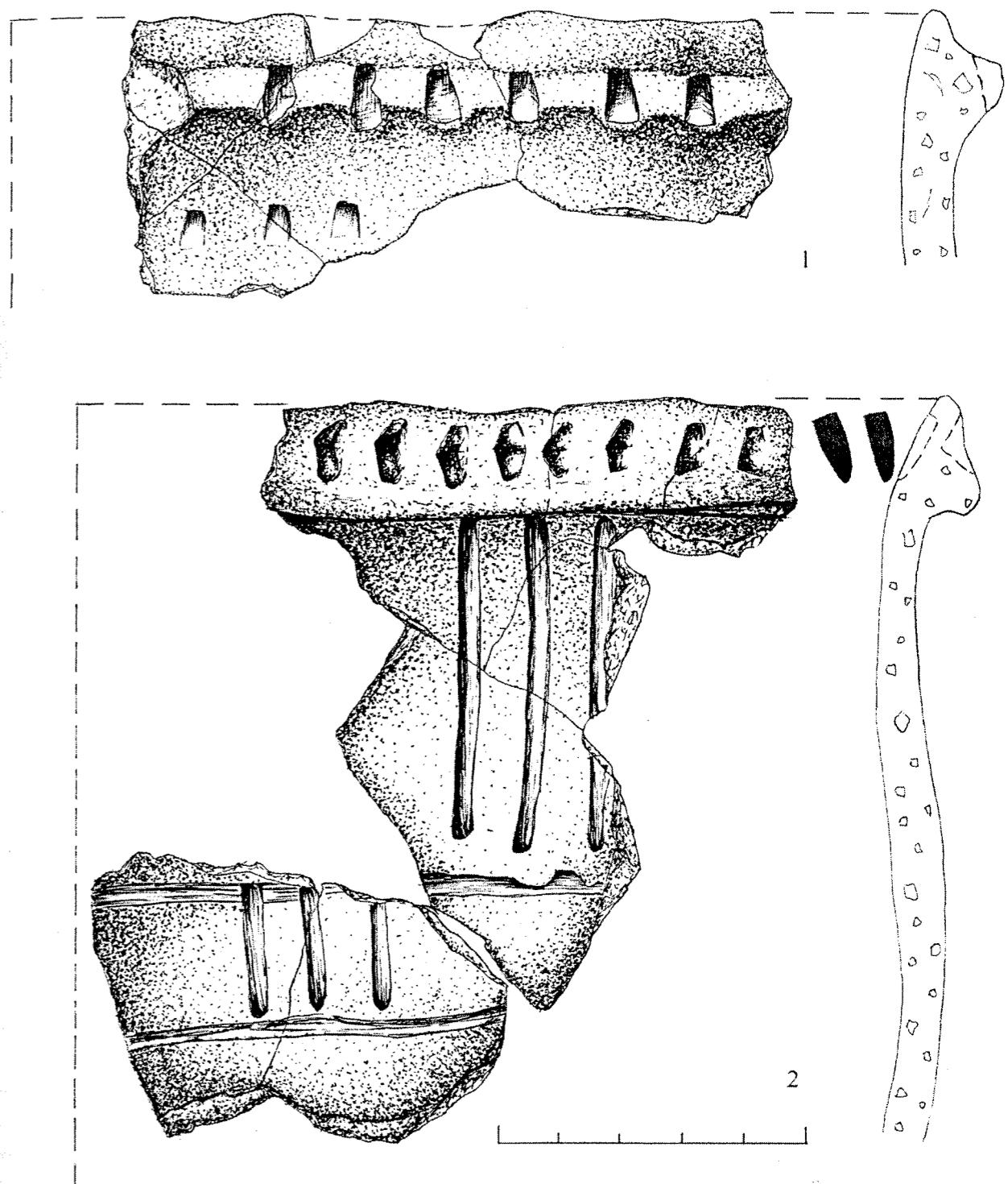
brauktomis horizontaliomis ir vertikaliomis, vietomis susikertančiomis juostomis. Jos labai primena terasių juosteles, tiktais jau supaprastėjusias, susiliejusias į vieną liniją. Tokia kompozicija labai reta. Panašiai puošti 2 vėlyvojo neolito Nemuno kultūros indai buvo rasti Dobry Boro ir Rusakovo 2 gyvenvietėse Baltarusijoje. Tačiau susikertančių linijų kompozicija puodų paviršiuje buvo suformuota iš terasinių juostelių (Чарняуский, 1979, pav. 18). Koks buvo puodų dugnelis – neaišku. Nerasta nė vienos priedugnio ar pačio dugnelio šukės, tad indai galėjo būti smailiadugniai. Šalia šių indų buvo aptikta dar vieno mineralinėmis (su pavieniais augalų plaušeliais) priemašomis liesinto puodo neornamentuoto pakraštėlio dalis (19:1 pav.).

II. 2. Š tyrinėto ploto dalyje šalia buvo rasti du keramikos šukių lizdai, kurie priklausė 2 puodams. Vienas indas (78 šukės) rastas sukiužes anatomine tvarka: pradžioje surinkti pakraštėlio, kaklelio fragmentai, po jais pasirodė apatinė puodo dalis, dugnelis. Pastarasis sulipo visas, taip pat ir diduma apatinės dalies. Tuo tarpu virvelių išpaudais ir duobutėmis puošta viršutinė puodo dalis negausiai išlikusi, greičiausiai nuarta, sunaikinta per daugybę metų. Puodelis buvės 0,6–0,7 cm storio sienelelis, apie 22 cm aukščio, 16 cm skersmens (22 pav.). Kitas indas išlikęs labai prastai. Kadaisi ji peraugusi šaknis, vėlesni ardymai paliko 344 smulkias šukeles. Kiek

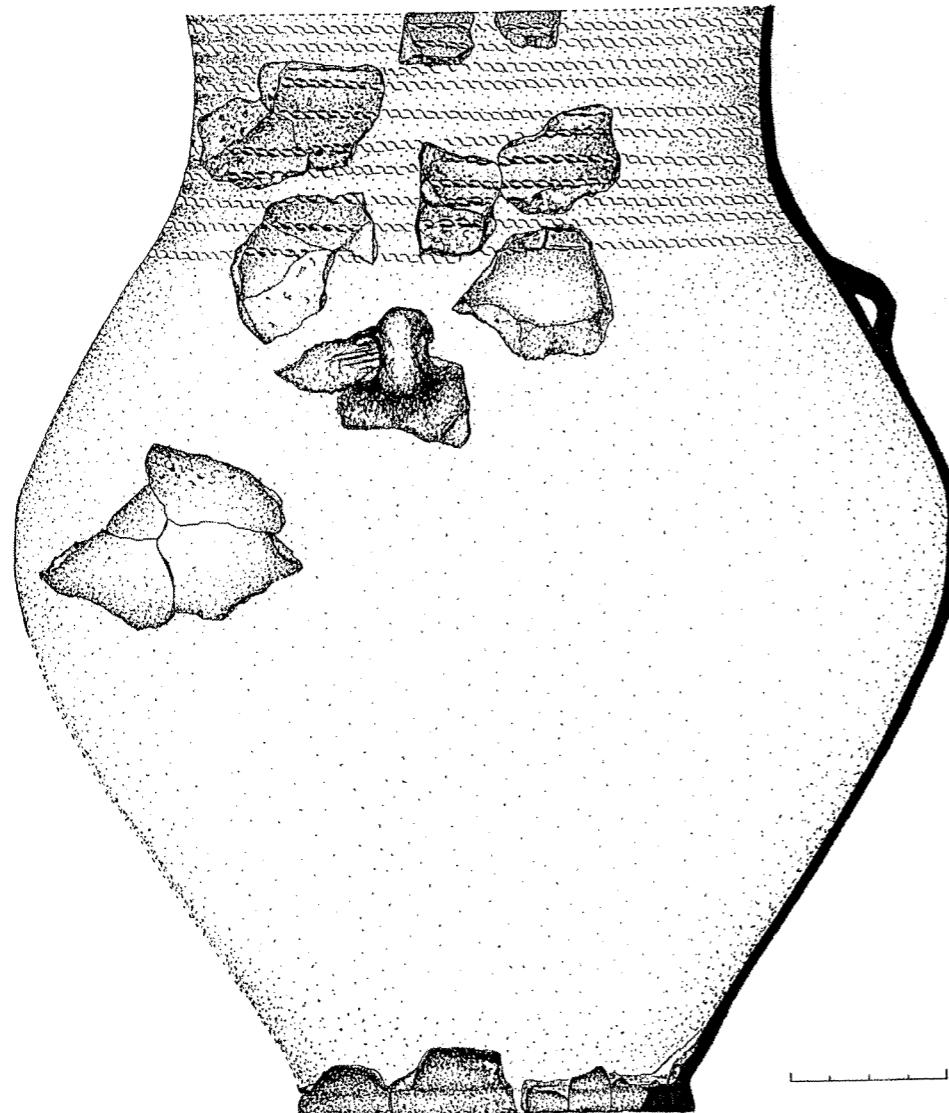
20 pav. Keramikos tankis (šukės vnt./m²) ir ornamentuotų šukių pasiskirstymas tyrinėtame plote. 1. Šukės su augalinėmis priemaišomis, 2. Šukės su mišriomis priemaišomis, 3. I gr. šukės, 4. II.1 gr. šukės, 5. II.2 gr. šukės, 6. III gr. šukės, 7. IV gr. šukės, 8. Židiniai (braižė autorė)

Fig. 20. Density (units / sq m) and distribution (decorated sherds) of pottery. 1 – pottery tempered with plant fibre, 2 – pottery tempered with plant fibre and crushed quartzite, 3 – pottery of group I, 4 – pottery of group II.1, 5 – pottery of group II.2, 6 – pottery of group III, 7 – pottery of group IV

21 pav. Vėlyvojo neolito keramika (autorės piešinys)

Fig. 21. Late Neolithic pottery

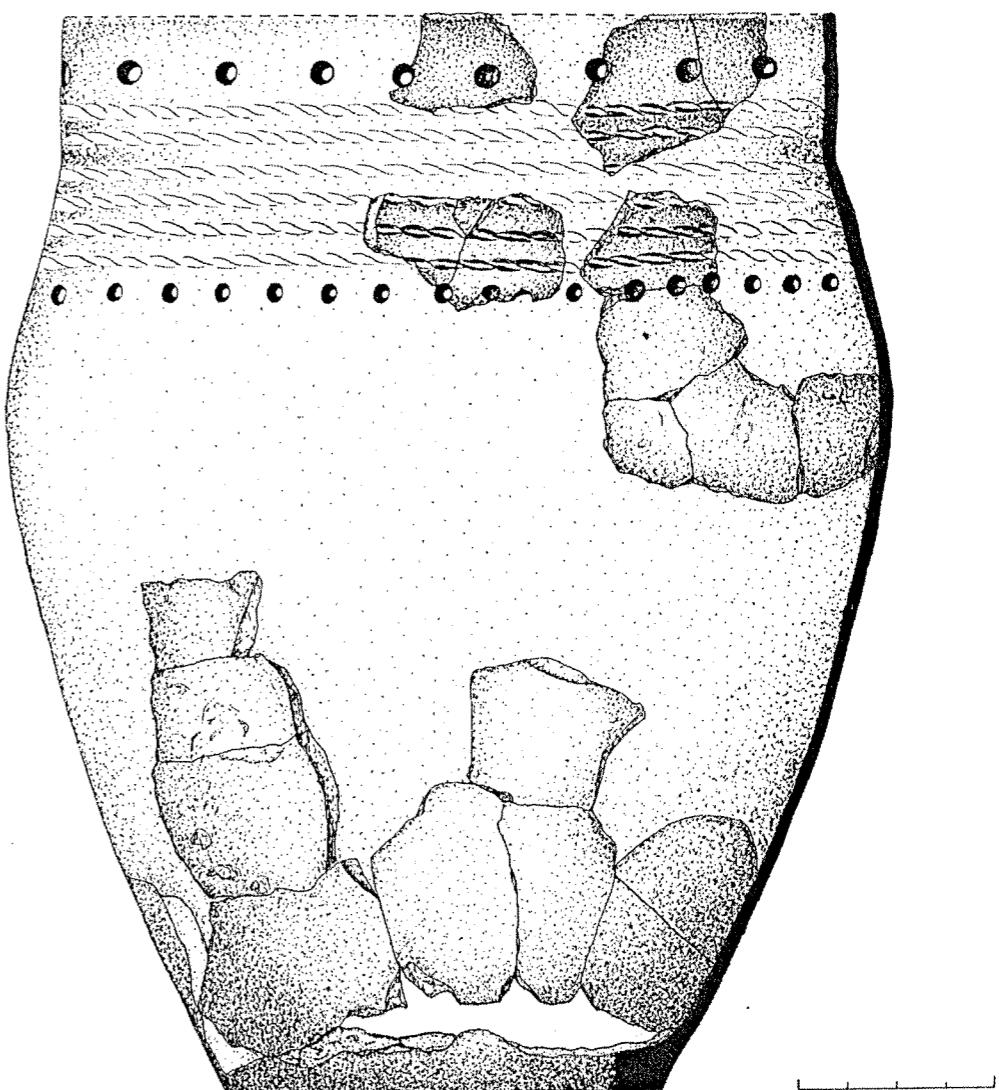
22 pav. Vėlyvojo neolito VKK puodo rekonstrukcija (autorės piešinys)
Fig. 22. The reconstruction of the CWC vessel

buvo galima atstatyti, tai – buvusi amfora. Jos, kaip ir pirmojo puodo, paviršius gražiai nulygintas, vietomis tarsi nugludintas. Amfora plonomis, 0,5–0,6 cm storio siene-lémis, galėjo būti apie 28 cm aukščio, 15 cm skersmens aanga, ties pilveliu išplatėjusi iki 25 cm, gerai išlikęs dug-nelis – 10 cm pločio. Puodo kaklelis tuo pačiu virvučiu įspaudais (23 pav.). Amfora buvusi su 3–4 ąselémis. Puodai su ąselémis – itin reti Pietų, Rytų Lietuvos virvelinėje keramikoje. Gnaibymu tuo pačiu amfora su ąselémis neseniai rasta Anykščių r., po vienu iš geležies amžiaus pil-kapių (Simniškytė, 2001). Labai panašių – plonasienių, su grūstomis mineralinėmis priemaišomis, dailintu virveliu įspaudais – amforų su ąselémis rasta Jaros gyven-

vietėje (Girininkas, 1977, p. 84, pav. 5). Pietų Lietuvoje ąselė žinoma iš Margių 1 gyvenvietės.

III. Keramika su smėlio priemaišomis molio masėje.

Iš tokios molio masės buvo nulipdyti bent 4 puode-liai. Visi jie skirtini. Buvo ir viena plonasienė apie 10 cm skersmens taurelė. Iš vidaus ir išorės jos kaklelis dailintas tankiais virvelių įspaudais (24:1 pav.). Kitas puodas buvęs didesnis, 17 cm skersmens, stiprokai besilenkančiu S profilio kakleliu, dailintas duobučių eilémis (24:2 pav.). Trečiasis puodas – storasienis, tuo pačiu nedideliu rumbeliu su nagų įspaudais (24:3 pav.). Indų paviršiai lygūs. Šiuo požiūriu labai skyrësi vienas neornamen-tuotas puodas. Rasta tiktais sienelių šukių. Jos iš abiejų

23 pav. Vėlyvojo neolito VKK puodo rekonstrukcija (autorės piešinys)
Fig. 23. The reconstruction of the CWC vessel

pusių netvarkingai brükšniuotos. Brükšniuota su specia-liu įrankiu, kaip galima spręsti – apie 2,5 cm pločio šuku-tėmis su 5 dantukais. Pastarųjų trijų puodų molio masė smulkiai akyta. Galbūt i molį buvo įmašoma dumblo. Akytumą galėjo lemti ir gamtinės molio telkinio savybés. Šio tipo keramikoje taip pat galėjo būti įmašyta ir smul-kiai sutrinto šamoto, kurio plika akimi atskirti nepavyko.

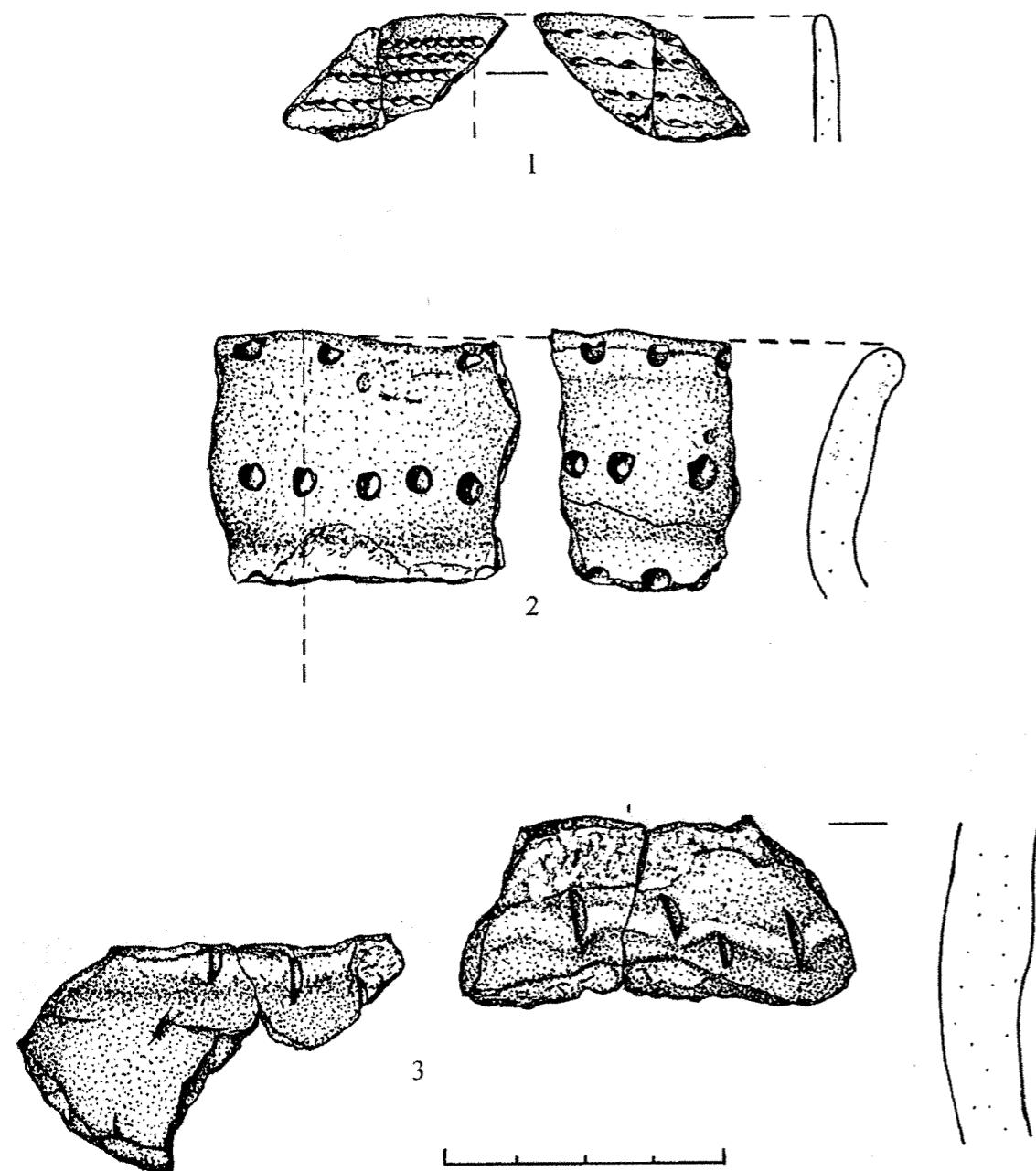
IV. Keramika su smėlio ir šamoto priemaišomis.

Tokios molio masės šukės priklausė ≥ 3 puodams. Be to, visos jos buvo smulkiai akytos, kaip ir dalis keramikos, liesintos vien smėliu. Indų paviršiai lygūs ar vieto-mis šiek tiek brükšniuoti. Visi trys puodai buvo pana-šūs: storasieniai, stipriai lenktas S pavidalo kakleliais,

15–17 cm skersmens angomis. Jie tuo pačiu įspaudų (25:2 pav.), netaisyklingu trikampių eilémis (25:3 pav.), vienas – nedideliu rumbeliu su įkartomis (25:1 pav.). Tokie puodai itin būdingi Pietų Lietuvos Virvelinės keramikos kultūrai (VKK). Analogiskos keramikos aptiktos netoli esančiose Karaviškių 6, Lynupio, Mar-gių 1 ir kt., taip pat Kretnuono 1A, Pakretuonės, Vakaru Baltarusijos, Šventosios 1A, Aboros 1 gyvenvietėse.

KULTŪRINĖ PRIKLAUSOMYBĖ. CHRONOLOGIJA

Gribas 4-ojoje gyvenvietėje aptikta VN keramika nėra vienalytė: skiriiasi ne tik molio masė, puodų formas, or-namentika, bet ir planigrafija (20 pav.). Aiškiai išsiski-

24 pav. Vėlyvojo neolito Virvelinės keramikos kultūros keramika su smėlio priemaišomis (autorės piešinys)
Fig. 24. CWC pottery tempered with sand

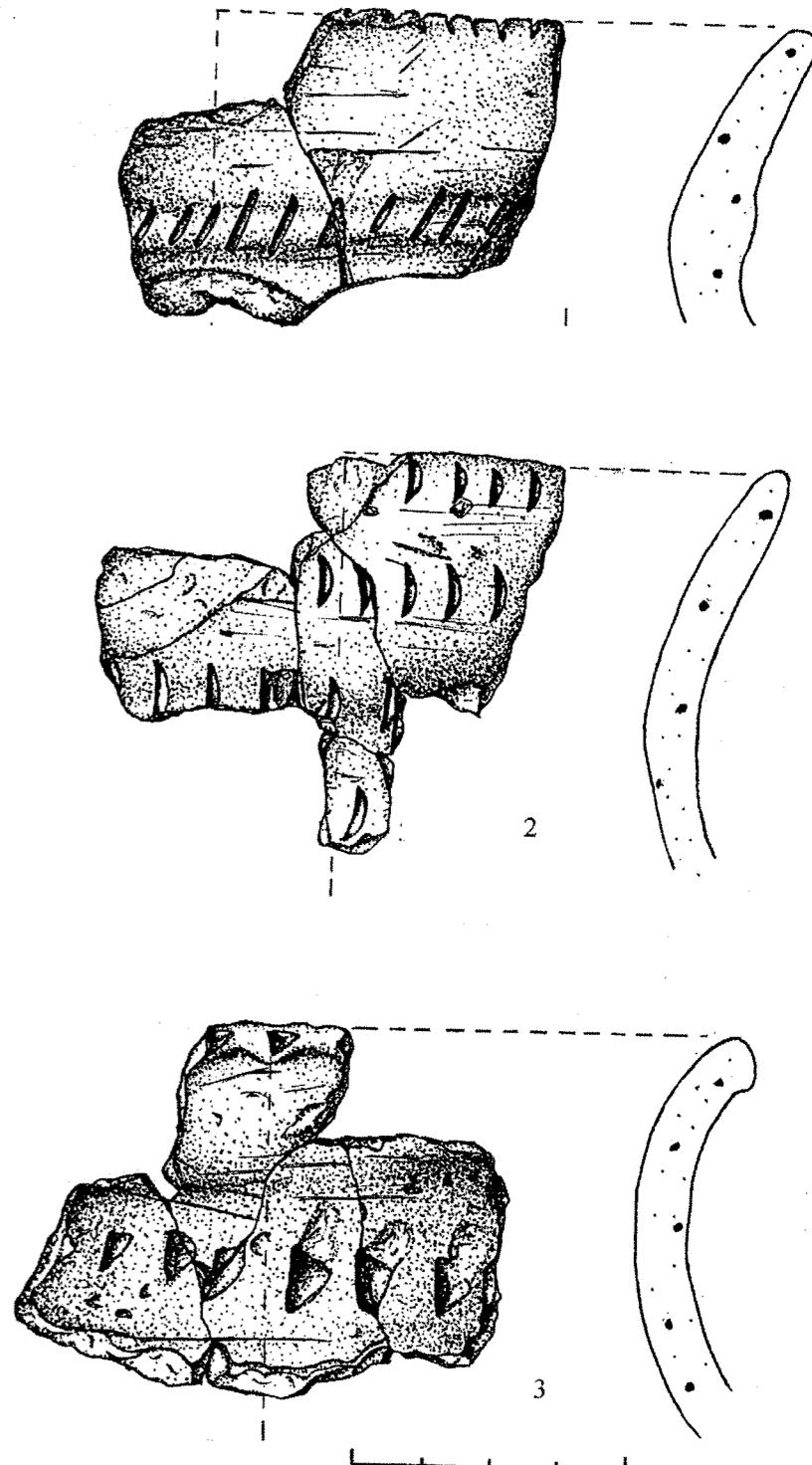
ria II. 1 grupės puodų paplitimo teritorija. Šalimais buvo rastos ir kelios I bei II gr. puodelių (19:2, 4 pav.) šukės. Pastarųjų fragmentų pasitaikė ir kiek toliau, tarp IV gr. puodų. Indai su šamotu, kartu su keramika, liešinta vien smėliu, buvo paplitę atskirai nuo II gr. puodų fragmentų. Išsiskyrė tiktais vienas „šamotinis“ puodas (25:3 pav.). Visos jo šukės rastos šalia amforos su ąselėmis lizdo. Kai kurie fragmentai, tarp jų ir kelios smulkios dugnelio dalys, slūgsojo jau po amfora. Greta

pastarosios buvo rastas ir kitas II.2 gr. puodas. Stratigrafiškai visų grupių VN keramika slūgsojo miškožemio apatinėje ir kultūrinio sluoksnio viršutinėje dalyse, tiktais amfora rasta buvusioje medžio išvartoję.

Vėlyvojo neolito keramiką galima suskirstyti į dvi kultūrines grupes. Pirmai jų priklausytų II.1-ai grupėi priskirti puodai. Kaip jau buvo minėta, juose ryški vienduriniojo neolito Nemuno kultūros tradicija ir ne tokie stiprūs VKK bruožai. Šie Gribas 4-oji akmens amžiaus vie-

nintelai liudija vėlyvajame neolite Lietuvoje išlikusią Nemuno kultūros Lysaja Gora tipo keramikos tradiciją. Neaišku, ar šiai grupei priskirti 2 puodelius su smėlio ir kvarcito priemaišomis. Viemas jų (19:2 pav.) forma panašus į nedidelius Lysaja Gora tipo puodelius. Su šios grupės keramika galima susieti ir ketetą VN titnago dirbinių. Tai 3 peiliai ir gremžtukas (18:9–11, 15 pav.). Labiausiai jie išskiria planigrafiškai, taip pat matosi ir tipologiniai skirtumai. Ryškūs ir kitų titnago radinių skirtumai: apartatos keramikos grupės paplitimo teritorijoje ir šalia jos pasitaikė nemažai plačių, masyvių skelčių, nuoskalų. Kitur jos nebuvvo paplitusios.

Antrai kultūrinei grupei priklauso didžiausioji VN keramikos dalis. Ją galima priskirti Virvelinės keramikos kultūrai. Su virvelinė keramika sietini dauguma VN titnago dirbinių (18:2–8, 12–14, 16 pav.). VKK priskirtini II.2, III, IV grupių puodai (mažiausiai 10). Neaiški lieka I gr. priklausomybė. Gribas 4-oji akmenės amžiaus kultūros keramika nėra vienalytė. Pagal priemaišas, formą, ornamentiką, siek tiek ir planigrafiškai, išskiria abu II.2 gr. puodai. Gali būti, kad jie priklauso kitai (vėlesnei?) VKK gyvenvietei. Visa išskitokioje – storasienėje, smulkiai akytoje, su smėlio, šamoto priemaišomis, dažnai nedideliais rumbeliais (ypač kitose Pietų Lietuvos gyvenvietėse) puoštoje – virvelinėje keramikoje pastebimas ryškus Nemuno kultūros palikimas – puodų ornamentikoje daugiausia naujojami įvairūs įspaudai, duobutės. Tokio tipo indai Pietų Lietuvoje sudaro didesnę dalį VKK priskiriamos keramikos. Tuo tarpu šios kultūros puodų, dailintų virvelių įspaudais, įraižomis, dalis Pietų Lietuvos, palyginti su kitų regionų – pažūrio, Latvijos gyvenvietėmis – maža (Grinevičiūtė, 2000, p. 109–125).

25 pav. Vėlyvojo neolito Virvelinės keramikos kultūros keramika su šamoto ir smėlio priemaišomis (autorės piešinys)
Fig. 25. CWC pottery tempered with grog

Apie VN gyvenviečių chronologiją kalbėti sunku. Galima manyti, kad pirmosios kultūrinės grupės puodai priklauso ankstyvesnei VN gyvenvietei nei virvelinė keramika. Taip teigtu leistu išlikusios ryškios viduriniojo neolito Nemuno kultūros tradicijos ir greičiausiai dar smailūs puodų dugneliai. Tačiau indų ornametikoje atsispindi VKK bruožai (prilipdyti rumbeliai), tad juos nulipdė žmonės jau buvo susipažinę su naujaja kultūrine bangą. Tiesa, rumbelius prilipdydavo ir „nemuniečiai“, tačiau labai retai.

Kaip jau minėta, virvelinė keramika galėjo priklausyti dvięjų gyvenviečių palikimui. M. Kryvalcevičius keramiką su smėlio, šamoto priemaišomis, puoštą gniaubytą ar kitaip dailintais rumbeliais, priskiria ankstyviausiai VKK fazei Rytų Pabaltijje (Kryvalcevič, Kalechys, 2000, 167–174.). Deja, dėl medžiagos stygiaus,

C14 datų nebuvimo kol kas neaišku, ar galima pritarti šiai teorijai. Gribašoje vienas „šamotinis“ puodas gulėjo po amfora. Tai leistu teigti, kad pastaroji buvo vėlyvesnė. Tačiau taip pat nereikėtų atmetti galimybės, kad šie indai priklausė vienai gyvenvietei.

IŠVADOS

Gribašos 4-ojoje gyvenvietėje rasta ankstyvojo neolito Narvos kultūrai būdinga keramika rodo šios kultūros gyventojus bent tuo metu atklysdavus į Nemuno kultūros teritoriją.

Vėlyvajam neolitui priskirtini saviti ryškių nemuniškių tradicijų puodai leidžia teigtis vėlyvajame neolite Lietuvoje išlikus viduriniojo neolito Nemuno kultūros Lysaja Gora tipo keramikos tradicijas.

Literatūra

- Brazaitis D., 2000. Katros 2-oji gyvenvietė. In: Archeologiniai tyrinėjimai Lietuvoje 1998 ir 1999 metais. Vilnius. P. 5–8.
- Girininkas A., 1977. Šiaurės rytų Lietuvos akmens amžiaus paminklai. I. Jaros I neolito (III tūkstantmetis prieš m.e.) gyvenvietė. In: Lietuvos TSR MA darbai: A serija. Vilnius. T. 4 (61). P. 77–91.
- Girininkas A., 1994. Baltų kultūros ištakos. Vilnius.
- Grinevičiūtė G., 2000. Virvelinė keramika Pietų Lietuvoje. In: Lietuvos archeologija. Vilnius. T. 19. P. 109–125.
- Grinevičiūtė G., Ostrauskas T., 2000. Gribašos 4-oji gyvenvietė. In: Archeologiniai tyrinėjimai Lietuvoje 1998 ir 1999 metais. Vilnius. P. 26–28.
- Kryvalcevič M. M., Kalechys A. G., 2000. Some „A-Horizon“ components of the Early Corded Ware Culture in West-
- ern Belarus. In: Lietuvos archeologija. Vilnius. T. 19. P. 167–174.
- Ostrauskas T., 2000. Archeologinių paminklų žvalgymai Varėnos raj. 1998 m. In: Archeologiniai tyrinėjimai Lietuvoje 1998 ir 1999 metais. Vilnius. P. 53–58.
- Piličiauskas G., 2001. Karaviškių 6-oji gyvenvietė (spaudoje).
- Simniškytė A., 2001. (spaudoje) In: Archeologiniai tyrinėjimai Lietuvoje 2000 ir 2001 metais. Vilnius.
- Szukiewicz W., 1901. Poszukiwanie archeologiczne w powiatach Lidzkiem i Trockim (gub. Wileńska). In: Światowit. Warszawa. T. III. P. 3–29.
- Чарняускі М. М., 1979. Неаліт Беларускага Панямоння. Мінск.

THE SITE GRIBAŠA 4

Giedrė Grinevičiūtė

Summary

The site Gribaša 4 (Varėna district) is situated on the north-eastern bank of the former Lake Duba (Fig. 1). The site represents some concentrations of artefacts that belong to different periods of the Stone Age from the Late Paleolithic to the Late Neolithic. It was found in 1998. In 1999–2000, a total area of 169.25 sq. m was excavated. 14,589 flint artefacts (Tab. 1) and 1,849 sherds of pots were discovered.

The cultural layer was represented by 10–40 cm of thick yellowish sand. It was covered by a 10–36 cm thick layer of top soil (Fig. 2.5). Three hearts were found (Figs. 2–4). It

turned out that all remains belonged to 4 periods: the Late Paleolithic, the Late Mesolithic (LM), the Early Neolithic (EN) and the Late Neolithic (LN). Such a division of the excavated material (i.e., flint cores, retouched artefacts, some blades, ceramics) was based on typology, planigraphy (Figs. 4–6) and a little stratigraphy.

Two tanged points (one was reworked into a burin), 6 double-platformed cores, several burins, and most of the 64 blades from double-platformed cores were attributed to the Late Paleolithic Swiderian culture (Fig. 7).

The majority of the Late Mesolithic flint industry was characteristic of the late Mesolithic Nemunas (or Janislawice) culture. Features included highly developed blade and microburin techniques as well as some types of microliths (Figs. 11–12). Two types of blades were produced. Narrow microlithic blades of 8 mm in width and larger blades with weight of 10 or more mm were detached from single-platformed cores (Tab. 4). About 65% of the flint tools were made of blades (Tab. 3).

Several microliths and some other flint tools were ascribed to the Early Neolithic (Figs. 11:13, 14, 17–18(?), 12:53–55, 60, 13:2, 5, 14–15). EN pottery sherds belonged to at least 5 pots (Fig. 16). The clay was tempered with plant fibre. Two vessels were ornamented with pits (Fig. 16:1, 4), one was unornamented. These 3 pots could be related to the Early Neolithic Dubichay type. The other 2 pots contained fine organic temper. They represent another EN camp. One pot is especially characteristic of the EN Narva culture (Fig. 16:5). So, the inhabitants of the Narva culture reached territories of the EN Nemunas culture.

One triangular arrowhead made from a blade (Fig. 18:1) and 4 pots ornamented with terraced stripes and pits (Figs. 17, 18:3) were attributed to the Middle Neolithic Nemunas culture. The vessels were tempered with either a mix of plant fibre and crushed quartzite or only with crushed quartzite.

Twenty one flint artefacts (Fig. 18:2–16) were dated to the Late Neolithic. They were 7 triangular arrowheads made from flakes; 12 knives, one of which was polished; 2 scrapers. These artefacts probably were left by 2–3 LN camps.

1,373 potsherds were attributed to the Late Neolithic. They belonged to at least 14 vessels. Four ceramic groups were classified by the temper:

Iteikta 2001 m. vasario mėn.

I. Pottery with mixed sand and small crushed quartzite (1.5% or 2 small vessels; see Fig. 19:2, 4).

II. Pottery with crushed mineral temper (75.1%).

II. 1. Two vessels (Fig. 21) whose decoration and shape resembled the pots of the Middle Neolithic Nemunas culture is Lysaja Gara type. However, the notches of the pots were stuck to the rim. This is characteristic of a Corded Ware Culture (called the CWC), Trciniec culture. No bottoms were found, so these vessels could have had pointbottoms.

II. 2. Two concentrations (of 78 and 344 pottery sherds) were found on the site. They belonged to 2 thin-walled (0.5–0.7 cm) CWC vessels (Figs. 22–23). One pot was an amphora with 3–4 ears. Such ceramics are rather rare in South Lithuania.

III. Pottery with an admixture of sand (+ silt?). (15.9% or at least 4 pots) (Fig. 24);

In addition to the sand, 2 vessels contained some organic temper (silt?). It is possible that they contained a very small amount of tiny grog admixture.

IV. Pottery with an admixture of grog and sand (+ silt?). (7.5% or at least 3 similar pots).

In addition to sand and grog, all the vessels contained a small amount of organic temper (silt?) (Fig. 25). Such ceramics are especially characteristic of the CWC in South Lithuania. Analogous vessels were found in Karaviškės 6, Lygnupis, Margiai 1 and other sites.

Ceramics of the Late Neolithic were divided into 2 cultural groups. One of them shared a considerable number of features of the Middle Mesolithic Nemunas culture. This group contained vessels of the II. 1 type and maybe the I type. Vessels of groups II. 2, III, IV were ascribed to the Corded Ware Culture. Ceramics of types III and IV could be slightly earlier than the II. 2 type.